

ליל פנפנים

חוברת הקומיקס והרוק לנוער ולגיל הזהב. גליון 8. מחיר: 5 ש"ח

דבר אנוכי

כמו שאתם רואים עלה בידנו להגיע לחוברת השמינית! אמנם באיחור קל, ואנחנו באמת מצטערים שחיכתם, אך משברים כלכליים ואישיים שיבשו את מהלך העניינים.

נאלצנו להעלות קצת את המחיר אבל פשוט אין לנו ברירה, וזה ממש כלום אז אל תזבלו תישכל ואל תתקמצנו. למועדון התכוונו לגמרי ברצינות אולם המקום חירבה וכדי לשפץ ולפתוח צריך השקעה בכסף ובזמן שאין לנו. (אולי פעם אחרת {רמז}. שימו לב לשני צעירים כשרוניים ומבטיחים, רותו וירמי. אנחנו בטוחים שהם עוד יגיעו רחוק.

השקענו בחוברת הזאת את מיטב דמנו וזעתנו אז אסותא!

חברי המערכת מקיאים את נשמתם
עמ' 4

שמש של יום אחד
מאת: מופע הארבעות של ד"ר קספר.
א. ב. משה. צייר: אייל ב. מ.
עיבוד לעילית התקליט החדש של הלהקה.
עמ' 9

כ י כ ר
מאת: משה
עמ' 22

לא כדאי. תחקיר ופרחה: באסם עבדולרחמן.
עמ' 16

הרווקה והקצב
עמ' 18

נקרן טיקה
באק-אישיה
עמ' 33

כתב וצייר: א. ב. משה.
מאת: ב. דוג'רס
עמ' 30

סטיות של פינגווינים 8, חוברת הקומיקס והרוק לנוער ולגיל הזהב.
יוצאת זה השנה ה 4 בשיתוף משרד החינוך והתרבות של פאקיסטאן והמועצה להסדר ההימורים בספורט.

מייסדים: י. סגל & א. ב. משה
עורכים: י. ניסקי, א. ב. משה, א. סנדי
עורך בקיבוץ: מ.ז. אביב

כתבו לנו יא זונות! המכתב שיפיל אותנו לקרשים יזכה בחוברת 2 המזה נדירה!
סטיות של פינגווינים, ת.ד. 1195 כפר סבא.
טל. 09-973250, 09-970421

המבורגר-כל החיים לפניו.

מאת: י. ניסקי, ריקרדו ו. וא. סנדי
עמ' 5

היום החם ביותר של קיץ '87
מאת: ידמי פינקוס
עמ' 34

מופע הרוק של אדוארד
עמ' 20
עוד לשידור: אדוארד י.ג.

הזכוכית
ז. אביב

פרוזה שעירה
עמ' 27
מאת: יניב ב. הרוש

אלכנע
עמ' 35
מאת: מ. צמח

"גם אני הייתי שם והרצל משך לי בזקן"
דאיון דוקרני עם להקת "השפן הנכון"
עמ' 28
י. ניסקי ואייל B.

We Kill Whales For Fun!

Only 9,869 to go!

חוברת זו נוסתה למען קוראינו
על בעלי חיים חסרי הגנה, וללא
כל סיבה נראית לעין. ואושרה
ע"י מכוון התקנים של גואטמלה.

יש לנו כמה דברים להגיד לכם! , באמת בלי צחוקים עכשיו, וגם אם יחיו פה כמה בדיחות, מה שיש לנו להגיד יוצא מהלב ואמור להכנס לכם למוח. לפני שתברחו להשתעשע בקריאת קומיקס או משהו הנה מספר עובדות (קשות) - לא! אנחנו לא עשירים, אפילו לא רואים שיקלון, לא אין לנו שום רווחים מהעיתון. כן! כל מימון החוברת יוצא מחשבון הבנק הפרטי שלנו(שהולך ומתרוקן דרך אגב).

בקיצור כל הצלחת החוברת תלויה אך ורק בכס. למי שלא ידע עד עכשיו כל יוצריו כותביו וממניו של עיתון דביק זה הם אך ורק שלושה צעירים עלומי שם מכפר סבא שמקבלים גיבוי יצירתי מחברים שהולכים ומתרוקנים. מפתיע? אולי, אבל האמת היא שכל כך חסר בארץ חומר כתוב דוגמת "סטיות" ורצון הביטוי העצמי שלנו הוא כל כך גדול שאנו שמחים להוציא כל גיליון ושמחים לשתף אתכם ולקבל תגובות, אבל כל גיליון הוא קרב ענק של חוסר תקציב מול שמירה על אופי אנטי-מסחרי. כמעט ואין לנו פרסומות והמחיר של העיתון הוא מגוחך - אין סיכוי שנמשיך להתקיים ללא ההשקעה המינימלית שלכם. נמאס לשמוע ת'בכיינות שלכם על מסחריות מתפתחת ועל מחיר גבוה. 5 ש"ח זה כלום זה נמוך מטיפ שמשאירים למלצרית עקומה וצולעת.

אנו מצפים מקורא נאמן שאוהב את הרעיון והחלוציות שישקיע את המעות העלובות האלו לקידום החוברת והחוברת בלבד!!! כל גרוש שנכנס אלינו מעבר להשקעה הולך אך ורק לפליירים מדבקות וכו.. וכל מי ששלח לנו אי פעם מכתב יודע בדיוק מה הוא קיבל בחזרה. בקיצור מי שקורא חוברת מחבר ולא קונה לעצמו עותק אלא נהנה מקריאת החינם, כדאי שיתחיל להסתכל אחורה כי אנחנו נצוד אותו כמו כלב.

ודבר שני - תתחילו לשלוח לנו חומר ומכתבים, יש לנו ת.ד. שאנחנו משלמים עליה, קיבינימט! ונשבר לנו הזין לפתוח אותה ולחוש במשב הרוח הקריר הזורם מחלל התיבה הריקה. אם יש לכם כוונה שנפרסם את מה שתשלחו לנו אז תשקיעו ותבקרו את עצמכם. תעבדו על גימור ואל תחפפו. זה בפירוש לא חייב להיות מצחיק אבל זה חייב להיות טוב! רק אל תעלבו מתשובה שלילית, מה לעשות יש לנו רק 36 עמודים פעם בחודשיים ובאמת היינו שמחים לפרסם הכל אם היה כסף (ראה חלק א).

עם כבדה והאהוב.
ברחה עצמה את עיניה
ולעני רוחה חלפו בעיף
להקות אורדים צמורים.
זו כבדה אף זו. ברחו
צליחותה האזרחים
פכטה את המרחבון

בששה בחודש מאי
שבשנה שחלפה נעדרה
לפתע ברחותה

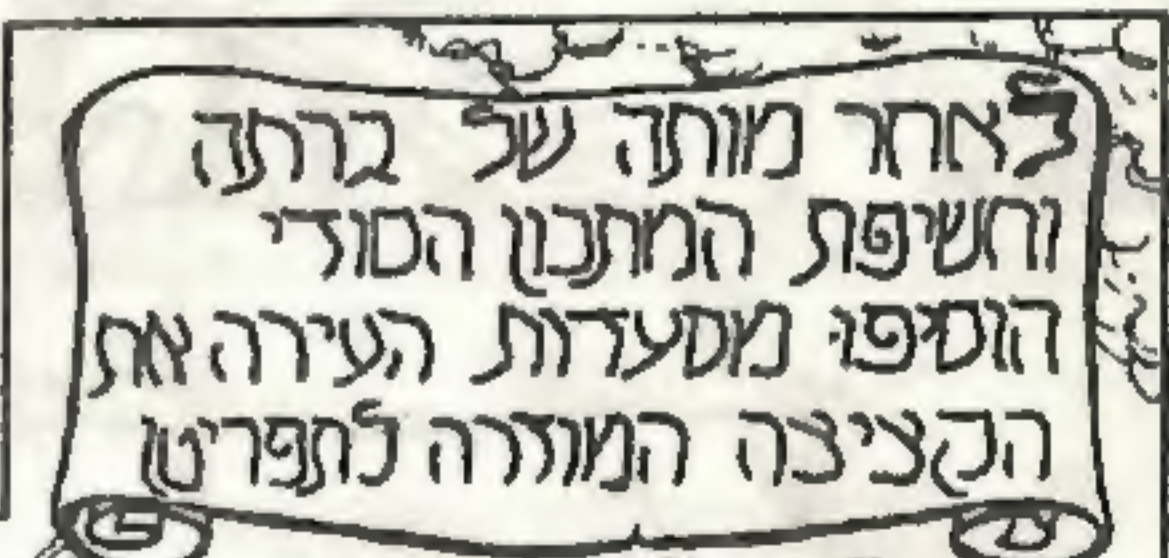
של ברתה. הגשמה קשתה על הישיעה, היא הרבתה להמוע מים, והלכה בשליו. היא פכה למשכב ונפחה למות. נקראו וגאו הכומר והאש-העירה. הכומר הפטר תפילה לעכו נעשה. אחך החכה ברתה כמחמל אי-אזנו דברים מתונים. היא החכה נזכרת בימים שבייתה על הדת העבר, תחת צץ העובה

להכנת הקציצה הפלאית.

אך תמזה היטה, כיצד זה עשתה ממנה עמו של כבדה האהוב. שמה היה זה... המבורג.

והזקנה נפחה את עצמותה.

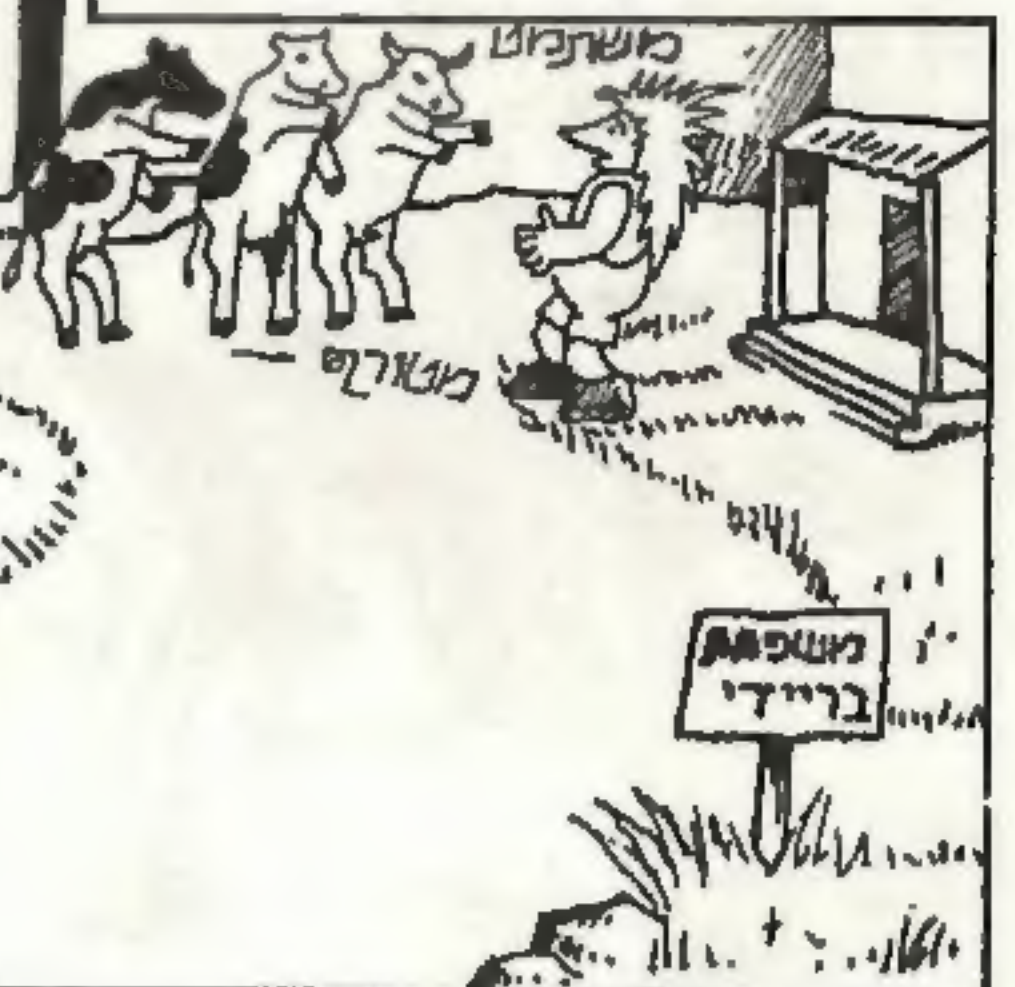

מק לא התיאש וחסר זכוטי כזכוטי - עד שהיו בידיו המון זכוכים והוא פתח סניף ראשון בעירה הסמוכה והיה מוכן ונלהב לשרת את ההמונים. אך להמונים היה משהו יותר טוב לעשות ומק-המבורגר היזה כשכח.

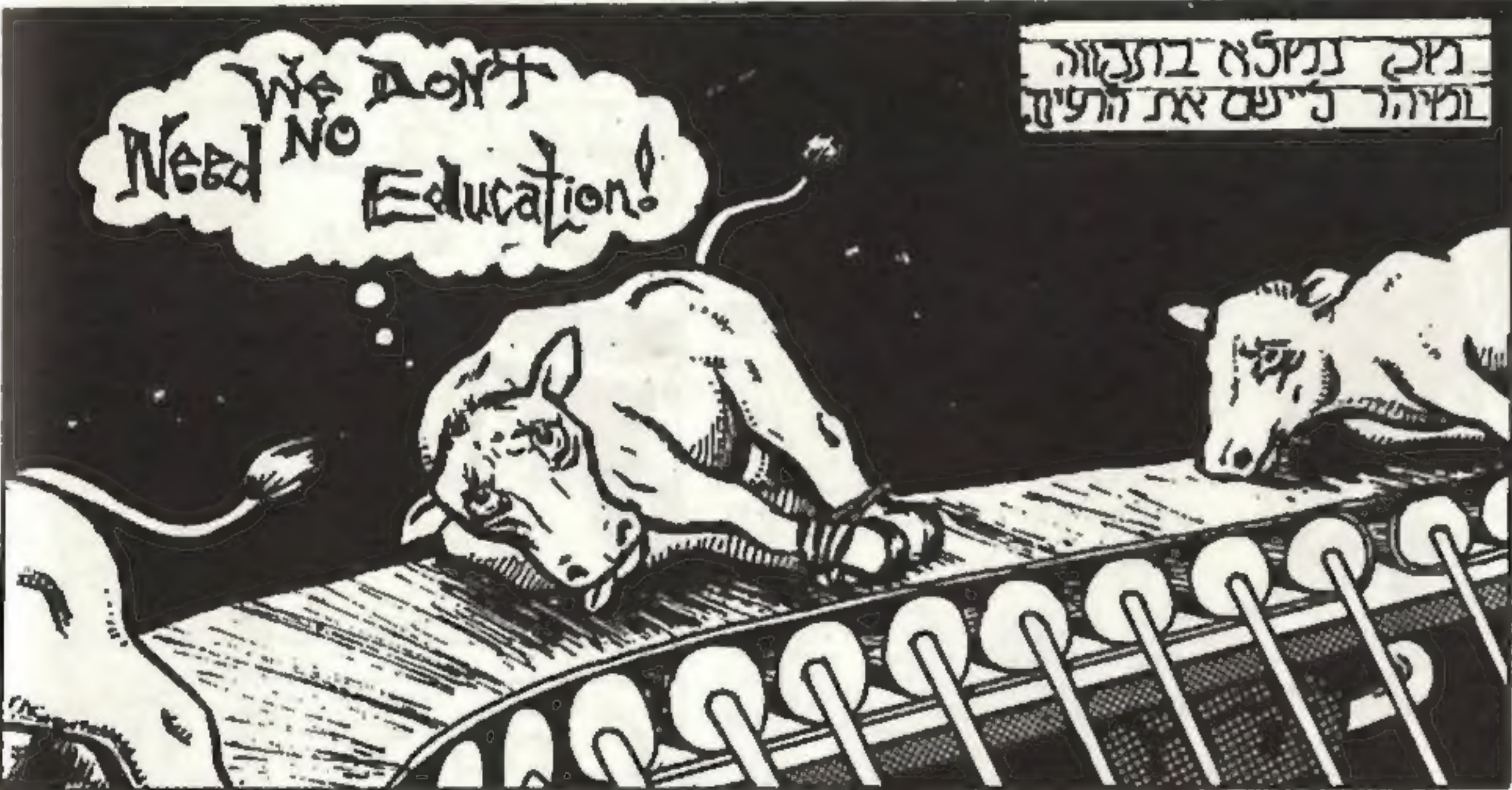

בעירה המתפתחת חי צעיר שאפתן בשם מק. מק היה בעל חיש עסקי חד, וגמח היה רעיון מהפכני לשים את ההמבורגר בכחמניה ולשווקו כמזון מהיר בעלות הסמוכות.

לדוע המצב אש לא האמן בחזונו של מק.

מק המיואש הבין כי עליו להוריד מחירים-אך כיצד? עד שיום אחד בעודו מהלך מהורהר בשדות נמצא בפתרון.

מק נמצא בתעוזה ומיהר ליישם את הרעיון.

מק פתח מחדש תוך הורדת מחירים דראסטית ואף יצר במסע פרסום ענק. שהוד הצליחה מיידי. ההתפתחות הייתה מהירה. ובכך דחבי ארהב נפתחו סניפי מק. ההמבורגר גתצי זכוטי הפך לשם דבר.

המבורגר תה בהצי מהיר

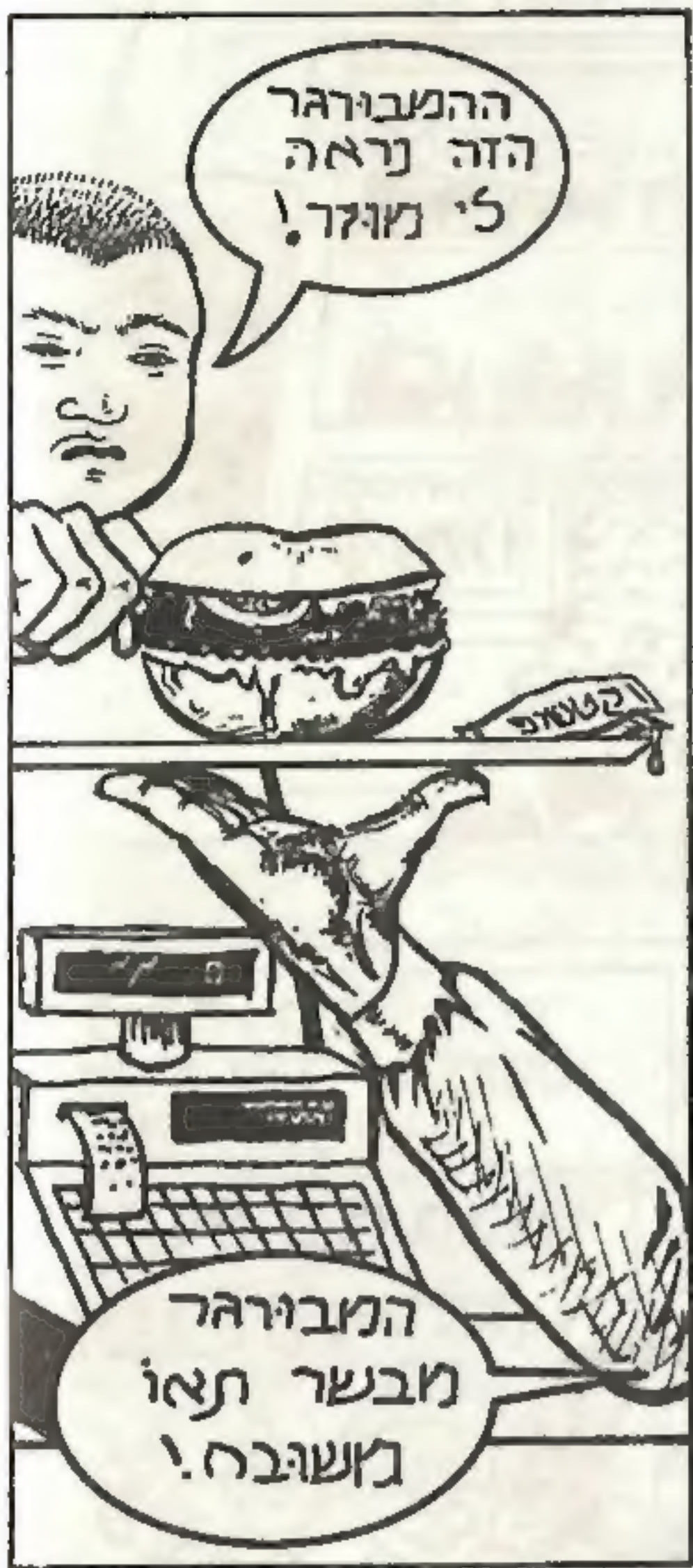
הרפתקאותיו של ב"הה הצעיר וקבוצתו
הביאו בסופו של דבר לפתרון.

אוקי, נתחלק לקבוצות:
פרנקל בודדט ואבלם
בי"ה טורובליץ' וציר.
אני ושימש ומוריס
הקטן

הגימיק המדהים
של דנה ברהר
קצת איים
למוטט את רשות
מק-בורהר ומק
כהרכלו במצב
ים כאכה מיהר
לכנס ישיבת
מנהלים דחוצה
למציאת פתרון.

אזכר את מירוש
ההתפשטות הקורונה
זת העורמי עצר
בחור צעיר ושכנתי
שנכנס בטעות למטבח
כי חשב בטימוטיון
שזה השירותים הפרשה
התפוצצה הצעיר
התראי ככל אמצעי
התקשורת, הוקמה
ועדת חקירה של
הסנאט ומק בורהר
פשטה את הרגל

בעקבות נפילת
מק-בורהר
ממהרים דנה
ברהר-קצת
לקיים
מסיבת-
עיתונאים
למנוח
היושר
וההגינות
המס'בה
ערכת במדינה
קטנה במזהות
המקומיים
נוהרים...

הפטם נראה
כאילו מק-בורהר עולים
על דרך המזר ועומדים
בהפוך הסמל אמריקני
ניצח, עם טקס חדש נ' 5 דג

שמש של יום אחד

"סטיות של פינגווינים" ו"מופע הארנבות של ד"ר קספר" פוצחים בשת"פ הכולל עיבוד לקומיקס של סיפור המסגרת של התקליט החדש, ומופע משותף וחסר תקדים. ניסינו להסביר למה ולתרץ מראש את הכשלון.

עם חלוף הזמן, והתבגרות היוצרים הבנו שעיתון קומיקס, מחתרתי ככל שיהיה, לא יכול להתקיים ללא מדור מוסיקה איכותי שיצית את לבבות הקוראים וישלח אותם בריצה לחנויות המוסיקה המובחרות (שאתם יש לנו הסכמים סודיים ומחתרתיים) להוציא את מיטב כספם. כך נוצר הקשר המיוחד בין קומיקס למוסיקה בעיתונינו, גם אם ההיענות למדור אינה גדולה (רק אחד השתמש בתלוש ההנחה בחוברת 7 - במקרה זה אח שלי). אנו מנסים לפתח את הקשר הרופף.

על רקע זה הועלה הרעיון לעשות קומיקס בשיתוף עם להקה ידועת שם. ההיענות המפתיעה הגיעה דווקא מלהקה החביבה עלינו באופן אישי ושבמקרה גם יוצאת עם אלבום חדש, (לא זה לא איפה הילד, בנות) (גם לא זיקני צפת, מאור) מי אם לא -

מופע הארנבות של ד"ר קספר @!!!

הרעיון ההתחלתי היה לצייר את חברי הלהקה בקיטעי פורנו קשה ואכזרי, אך הרעיון נגנז לעת עתה עקב התנגדות אמא של אורן, והוחלט לעבד את סיפור המסגרת של הדיסק החדש. אחרי תלאות מרובות השפלות וגם אלימות פיזית לזמן קצר, גובשה העלילה ואייל התחיל לצייר (לקח לנו שבוע לשכנע אותו לרדת מהרעיון הראשון, והוא עדיין זועם).

"זבל מסחרי" יגידו אחדים, "גועל נפש" יאמרו אחרים, "אני בן זונה אם אני קונה את החוברת המטומטמת הזאת" יגיד פלוני (והוא עוד ישלם על זה בדם וחלקים פנימיים), אבל האמת היא שהיוזמה משותפת לנו ולקספרים מתוך ניסיון ליצור משהו חדש ומקורי.

הסיפור יוגש אליכם בשלושה חלקים החלק הראשון מתחיל כבר בעמוד הבא, ושני החלקים האחרים בחוברות 9 ו-10 (אם יהיו כאלה - זה תלוי בכם) (כנראה שלא).

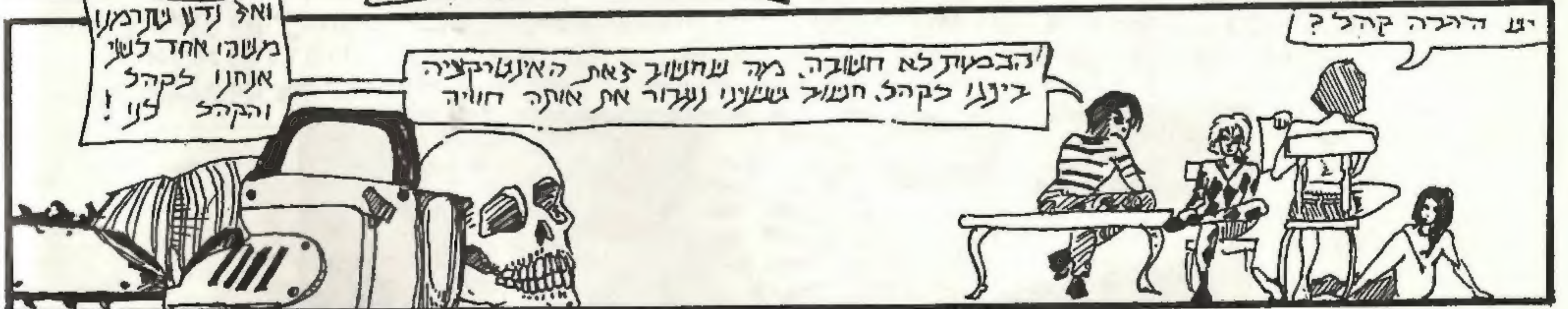
הרעיון התפתח מעבר למשוער, והעבודה המשותפת יצאה מגבולות דפי העיתון אל הבמות הגדולות! בקרוב תוכלו לצפות ביוצרי העיתון משתטים בתלבושות פאטיות ומסור חשמלי לצד הלחקה המאוכזבת (מאוד). אין ספק שנגרור את הקספרים אל תהום הנשייה כמו שרק "סטיות של פינגווינים" יכולים, מי כמוכם קוראים (ושותפים) יודעים. כולנו תקווה שהפרוייקט יצליח ושאתם קהל יקר תתמכו ברעיון בעידוד נפשי וכספי (תעזבו ת'נפשי). בקרוב גם אנחנו נופיע לצד הקספרים ביומנים, מגאזינים כושלים, ולוחות שנה רגילים ותלת מימדיים. (נראה לכם!)

מוריס אונסקייני במעלה.

שמש של יום אחד

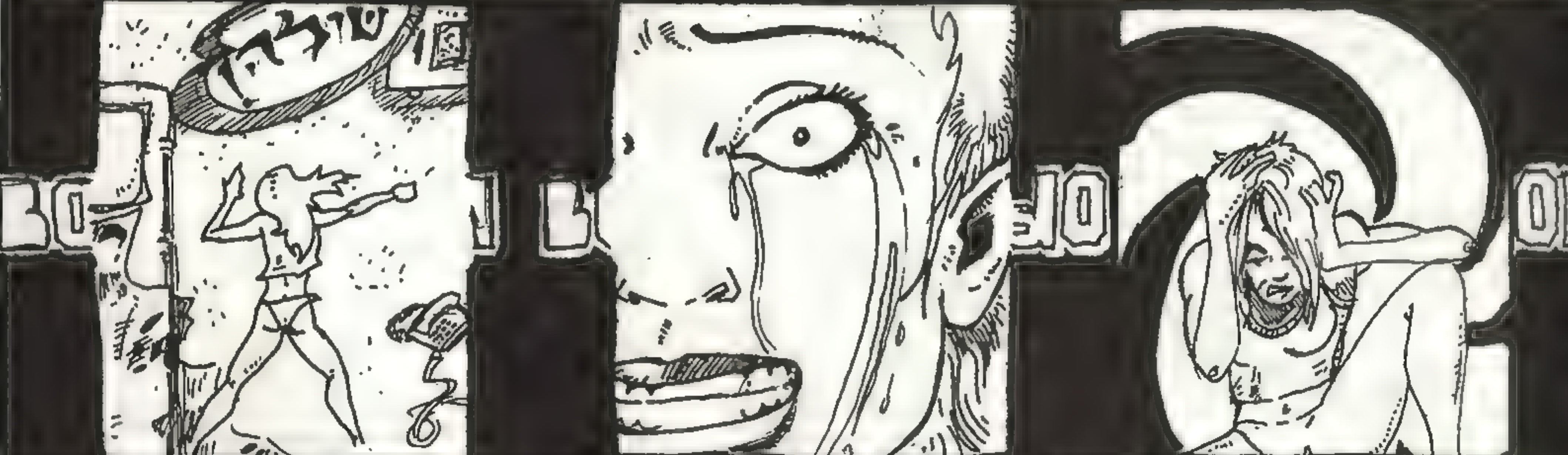

זה הכל התחיל בשעילה הזו
שהקולות העמומים שמדדהים
בראש שלה, הם בעצם קריאות
הולדות ונישנות על שמה.

והם היא עובדה תאמרו לה מה כך? והם היא עובדה תאמרו לה די כך!

והם היא עובדה, תידע למעלה היא לא לבדדה

שיולה!

מה?

שיולה את הים...
שיולה את השמש.
הבטתי...
יותר מדי!
כן!

אני עפה?

שיולה

מה?

את השמש...

אני לא ממש מעדינה.

שיולה עברה עתקוזה לשמים?

בדיוק ההפך! שיולה צללה לעמק לתוך הראש.

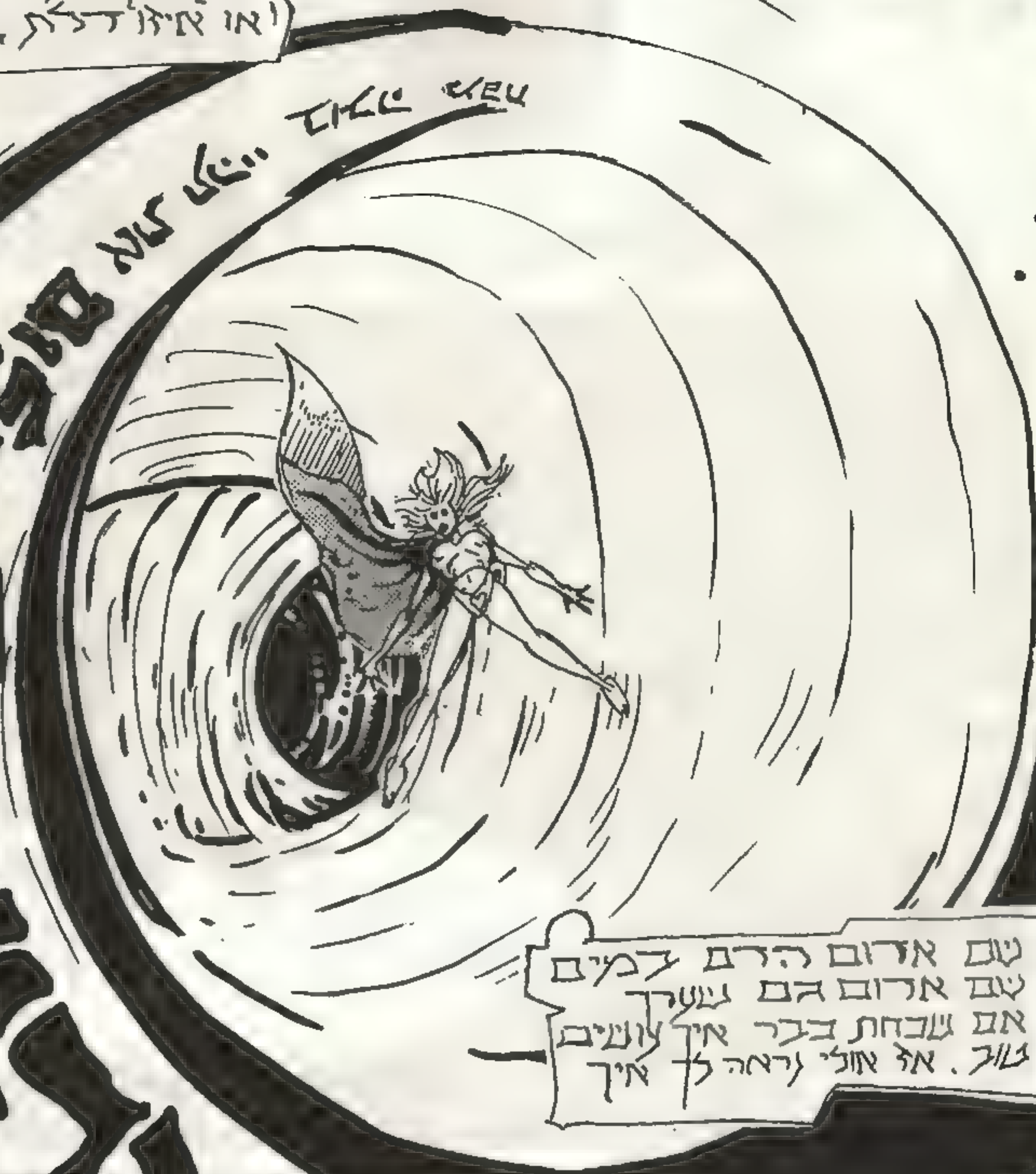
שלה, הקולות מעבררים, ומעשהו רחוק ואפל משך אותה בסערה.

לא...

לא ידעה מה היא מחפשת
רק קיוותה שהיא תמצא חלון
ואז איוולדת, לפחות איוולתה

האנימה המפוצצת

שם ארום הרם במים
שם ארום גם עשר
אם שבחת בבר איד עושים
על. אל אולי נראה לך איד

זה קורה עכשיו את ענה
באור של יום אחר, בנביים
לא ידעו בקול הדעשה הגור

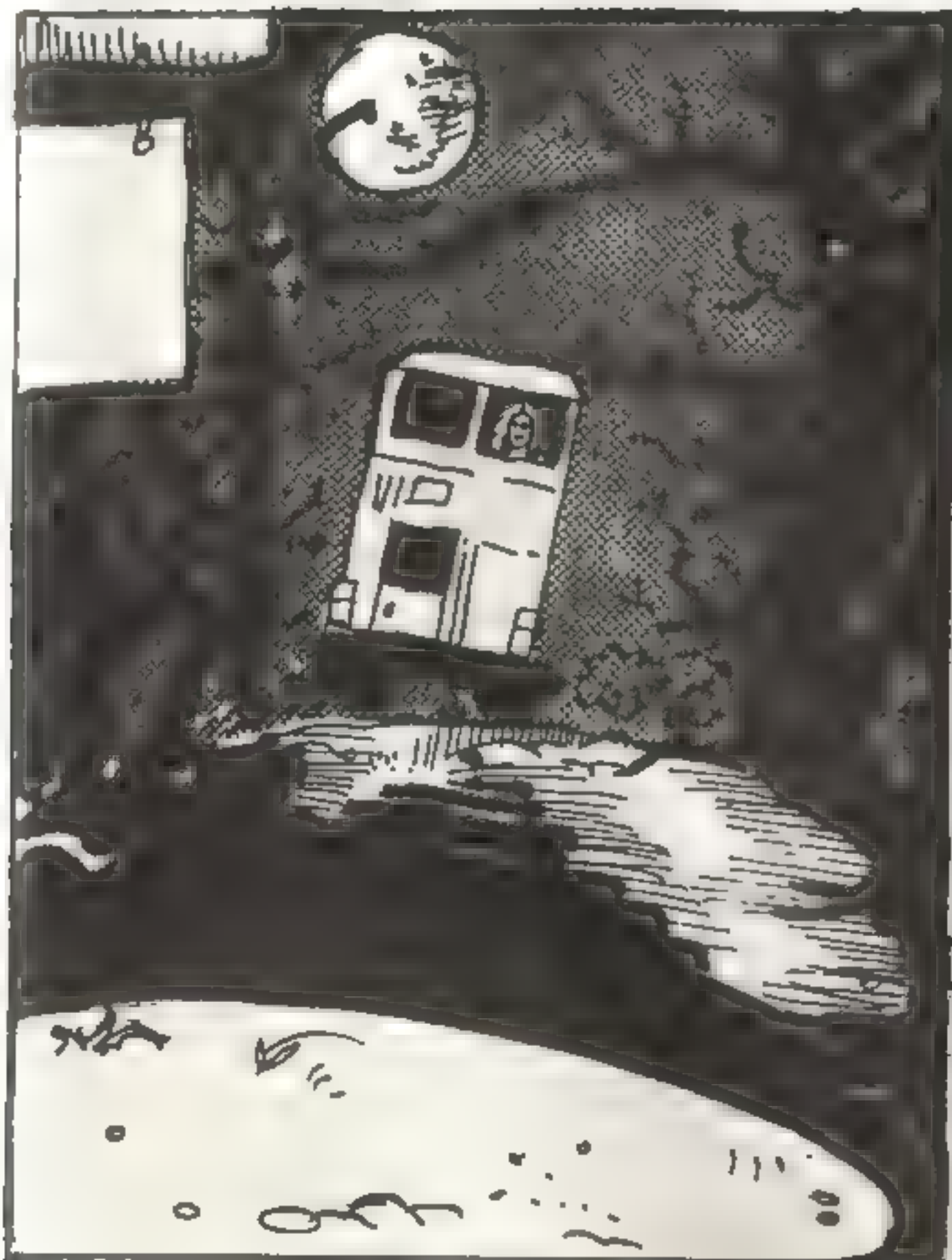

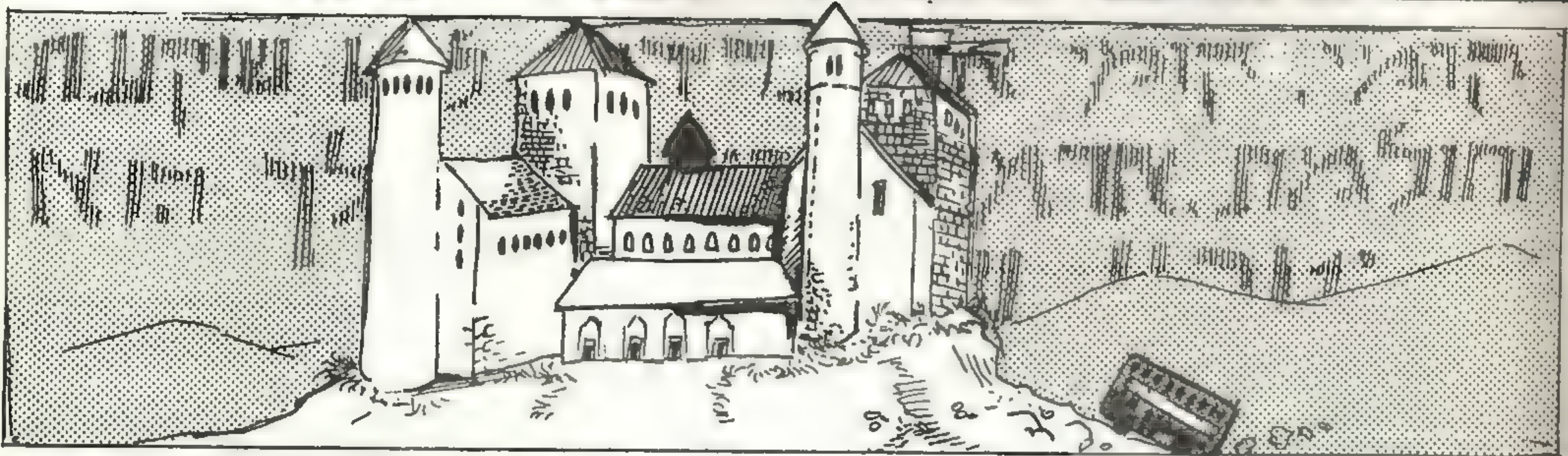
ואין לי בעשג צה הביא אותי הנה
ואין לי בעשג אם את הוצה או חולצת
ואין לי בעשג אם את יעלם אצא מבא
ואין לי הרבשה נאני אחמץ את הסעשסון.

לעצמל מה קורה באן?
דבע אחד אני בחדר בעתפוצצת-
מבאב דאש,
ושניה אחד בכ אני באן.

בעולם הזה יש מקומות שממש לא צריכים היו להיות, ומטירתי האחת והיחידה היא לדווח לכם על המקומות האלה ולהמליץ לכם לא ללכת אליהם. המדור מלווה בירידות עסיסיות על כל מקום דפוק שהייתי בו, ואין כוונה רק למקומות כמו דיסקוטקים ופאבים, אני מדבר גם על חנויות, ארקיידים, FAST FOOD וכל דבר שבא לי לרדת על האם אם אמא של הצורה הלבנה שלו.

אני חושב שאת הכבוד להיות בתחילת המדור אני מעניק למקום שאח שלי מגדיר אותו כ"תעשיית גועל נפש - ג'יפה אמריקאית" הלא הוא "מקדונלדס". בואו נגדיר את זה ככה: הייתי מעדיף לקרוא "סטיות של פינגווינים" מאשר להכניס לפי את הזבל הסינטטי חסר הטעם והריח הזה שמשום מה דומה בצורתו החיצונית להמבורגר. תשמעו אני לא יודע מה הם מכניסים לתוך הדבר העגול הזה אבל אני בטוח שהיד האנושית האחרונה שנגעה באיזשהו חלק מהגוש המסריח הזה שהם ניסו לדחוף לי למגש הוא הרפתן הסוטה שניסה לאנוס את הפרה החולה שהגיע בסופו של דבר לחלל הבטן שלי שלא הסכימה כל כך לקבל את חדוללה שלנו וניסתה לדחוק אותה החוצה יחד עם כל שאר הדברים שאכלתי בשבוע האחרון. דבר אחר שמאוד הפריע לי במקדש הגועל הזה היה הגריז המגעיל שהם הביאו לי בתור רוטב ברביקיו. מה זה??? כאילו, מה שמתם שם? ולמה? במילים אחרות, תסמכו עלי ותשמחו - אל ואני חוזר אל תאכלו במקדונלדס.

* ציון למקדונלדס - 9 בסולם הגועל של באסם (10 זה רק לאלוהים)

המקום השני שהייתי רוצה לקטול הינו הדיסקוטק המסריח - (שימו לב) "הדוליטל". מה שהתחיל כרעיון מצויין ביותר שהקימו גרעין אנוש מחוות ההכשרה בקדימה הפך להיות הסיוט הגדול ביותר של כל אדם המחפש בילוי ביום שישי בערב.

ובוא נגדיר את זה ככה: הייתי מעדיף להיות באמצע הכור בצ'רנוביל מאשר להיות בדוליטל ויתרה מזאת, אם היו מציעים לי זיון עם סינדי קרופורד שמחכה לי בתוך הדוליטל, הייתי (רגע זה קשה) הייתי (שניה, אולי בכל זאת...) הייתי... מוותר!!! הציבור בדוליטל ביום שישי הוא ברובו בני נוער צעירים ובנות נוער שעדיין זוכרות את המחזור הראשון שלהם, בני נוער אלו הם אנשים שמגדלים שיער רק בשביל שיהיה להם עם מה לעשות HEAD BANGINIG. ה"מבוגרים" (מעל 17) היחידים שתראו שם הם רק חרמנים שמחפשים ילדות (וגם איזה שישה נערים בני שמונה עשרה שמסרבים לעזוב את המקום למרות הפצרות חוזרות ונשנות מצד חבריהם). לפי מה שסיפרו לי, ה"דוליטל" אמור להיות יותר נורמלי בימי חמישי, בדקתי את העובדה וחטפתי בעיטה בתחת מאיזה שומר ראש מטומטם (שלא זכה לעבור את הערב עם שתי ידיים שלמות ואף ישר).

* ציון לדוליטל - 8 בסולם הג'יפה של באסם (רק בזכות הזיכרונות של פעם)

"פיצה האט" - לפני שבועות מספר, בזמן שהילכתי ברחוב, חילחלה בי לפתע מעין הרגשה מוזרה, חלל ביטני הרגיש חלל ודרש את שלו. בתור שפוט של קיבתי, קיימתי דיון קצר בראשי והחלטתי לשים פעמי אל מקדש המזון המהיר הקרוב ביותר. לאחר צעדים ספורים הבחנתי לשימחתי (בעתיד - לצערי) שגורלי (שימות מתר הבן זונה) זימן אותי אל הפיצריה היוקרתית ביותר בישראל, הלא היא "פיצה האט" (באנגלית זה נשמע יותר טוב). לאחר התרשמות מלאה ועזה (ויריחו תחילה?) משולחנות השיש המרהיבים הנושאים את הלוגו המפואר של "פיצה האט" (בטורקית זה נשמע הרבה יותר טוב), ומהרסינה הוורודה המכסה את קירות ההיכל, התקרבותי אל עבר הדוכן שבו עמדה הקופאית הצעירה והשופעת (היתה אחלה זיון!!!), ובתמימות לב ובלא ציפיה מן הבאות שאלתי בקול עבה וגברי ביותר: "אהה...אפשר אולי... בבקשה...אממ...אם זה לא קשה...לקבל אהה...". "פיצה?" שאלה הקופאית בקול של מוצצת ומיד ידעתי שהיא שלי. "14.5 ש"ח בבקשה", לא הגבתי. אם לקצר סיפור ארוך (באינדונזית זה נשמע מצויין) חיכיתי חצי שעה, חיכיתי שוב, עוד פעם חיכיתי, ומיד חיכיתי עוד קצת, זיינתי את הקופאית בשירותים, וחיכיתי עוד. אחרי שחיכיתי את החיכיה הסופית קיבלתי לידי (כמובן לא לפני שהמתנתי קמעה) את קרטון הפיצה שבתוכו חיכתה רק לי ארוחת המלכים מחיית הנפשות. אחרי קוויקי קצר עם אחת הלקוחות, יצאתי את הפיצריה בצעדי מחול.

"מה זה? מה זה צריך להביע???" אמרתי כאשר פתחתי את קרטון הפיצה מעורר האשליות וגיליתי בתוכו דוגמית של פיצה. משום מה חזרה במוחי סצנה מסויימת מתוך הסרט "בחזרה לעתיד 2". "כוס על האם אם אם אם אם אם אמא של האמריקאים האלה, רק תרא הם מביאים לנו לארץ, כאילו שאין לנו ארסים" צרחתי כל עוד נשמתי בי כשלפתע חטפתי כאפה אדירה מיצור שחור עם אינטליגנציה של פוסטר של זהר ארגוב. הדבר האחרון שהספקתי לקלוט היה נמלה קטנה שהרימה את הפיצה שלי וסחבה אותה לקן שלה, לאחר שנעצמו עיני שמעתי את שאר הנמלים צועקות "יא עצלנית זה כל מה שהבאת?" (בנמלית זה נשמע ממש אחלה).

* ציון ל"פיצה האט" (בעברית זה נשמע חרא) - 8 בסולם הג'יפה של באסס.

זהו.

זואו!!!
הם מעסיקים
עברי!!!

תראו תצרה
מה הוא בתך
על הדוליטל!

זהו לא
הולכים לשם
יותר בחיים

תודה למצילי העגלים

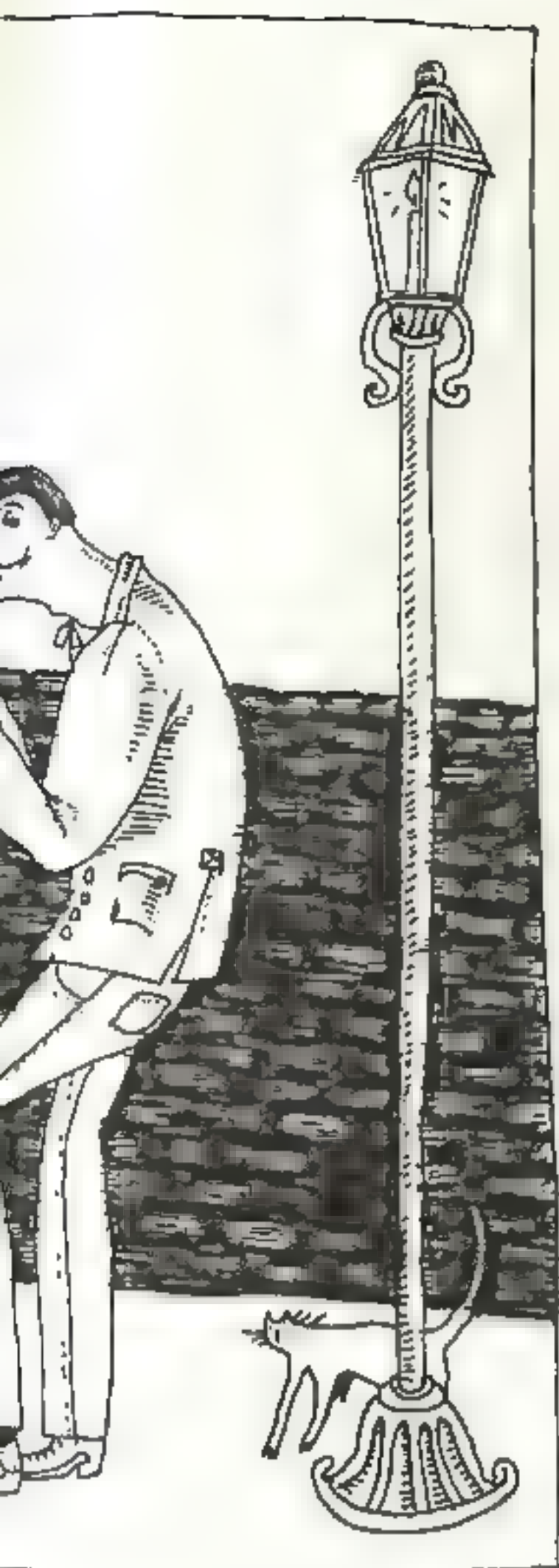

השבוע קיבל ראש עיריית רעננה, זאב בילסקי, את ארבעת הנערים, אשר באומץ רב הצילו לפני כחודש עגלים ופרות ממות, בדליקה שפרצה בבית המטבחיים בעיר.

הנערים קפצו ללא היסוס למכלאות הבערות ושיחררו את העגלים והפרות שהיו קשורים והחלו להישורף.

- שיר רוזנצוויג, אפי בראוס, יניב כספי ואלון שרייזמן, קיבלו מראש העירייה תעודות הוקרה על תושייתם ואומץ ליבם.

היא פגשה פעם
אך הוא דצה לה ד

שום בן-אדם שהיא הבילה
לא ביקש את ידה של מירה

במשך כמה שנים
היה להם בית פשוט

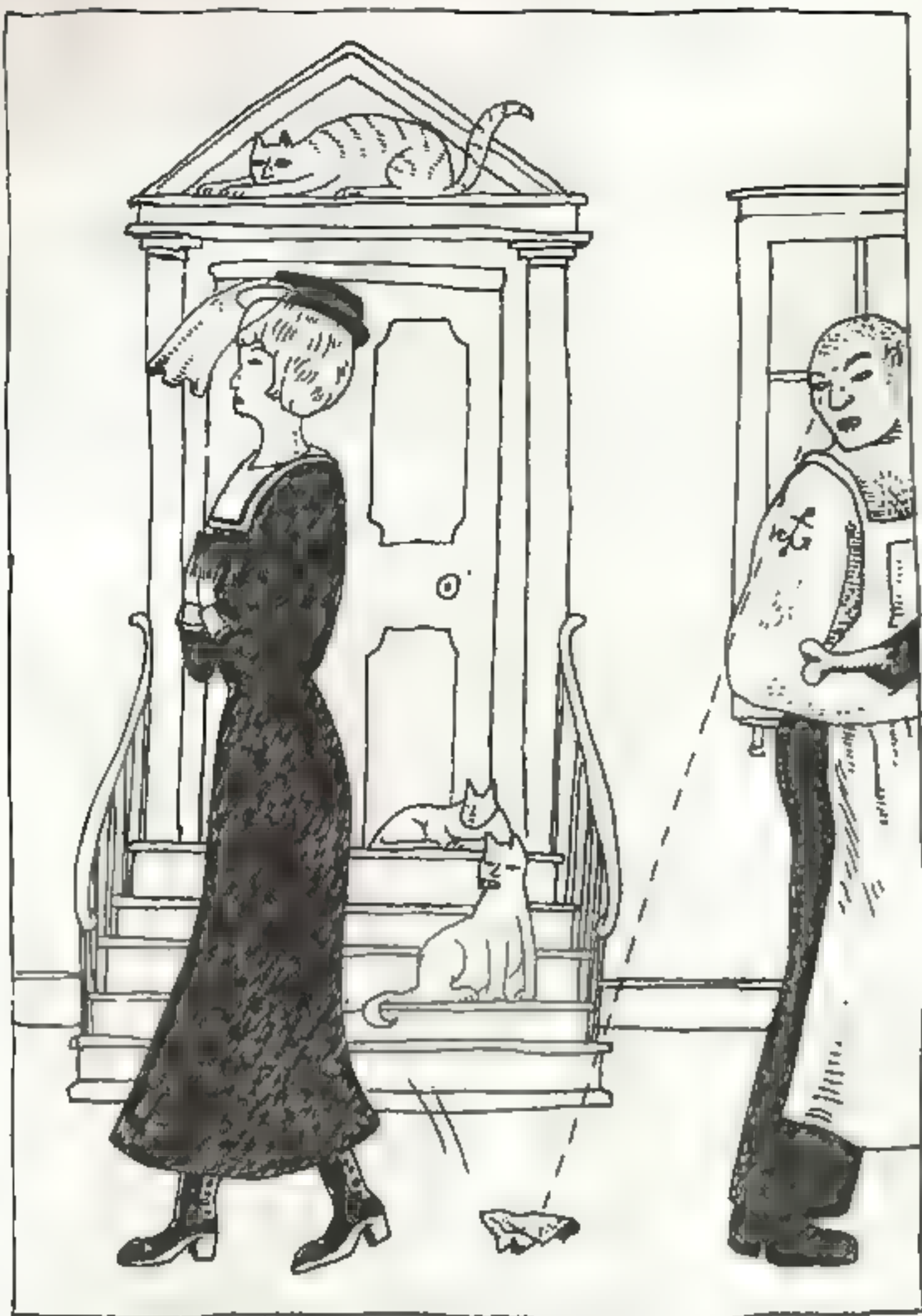

במקום האמלז הם פתחו יחד עסק
הוא בניהול והיא על הדסק

ונוצרה ביניהם הבנה לא כתובה
גם בעסקים גם באהבה

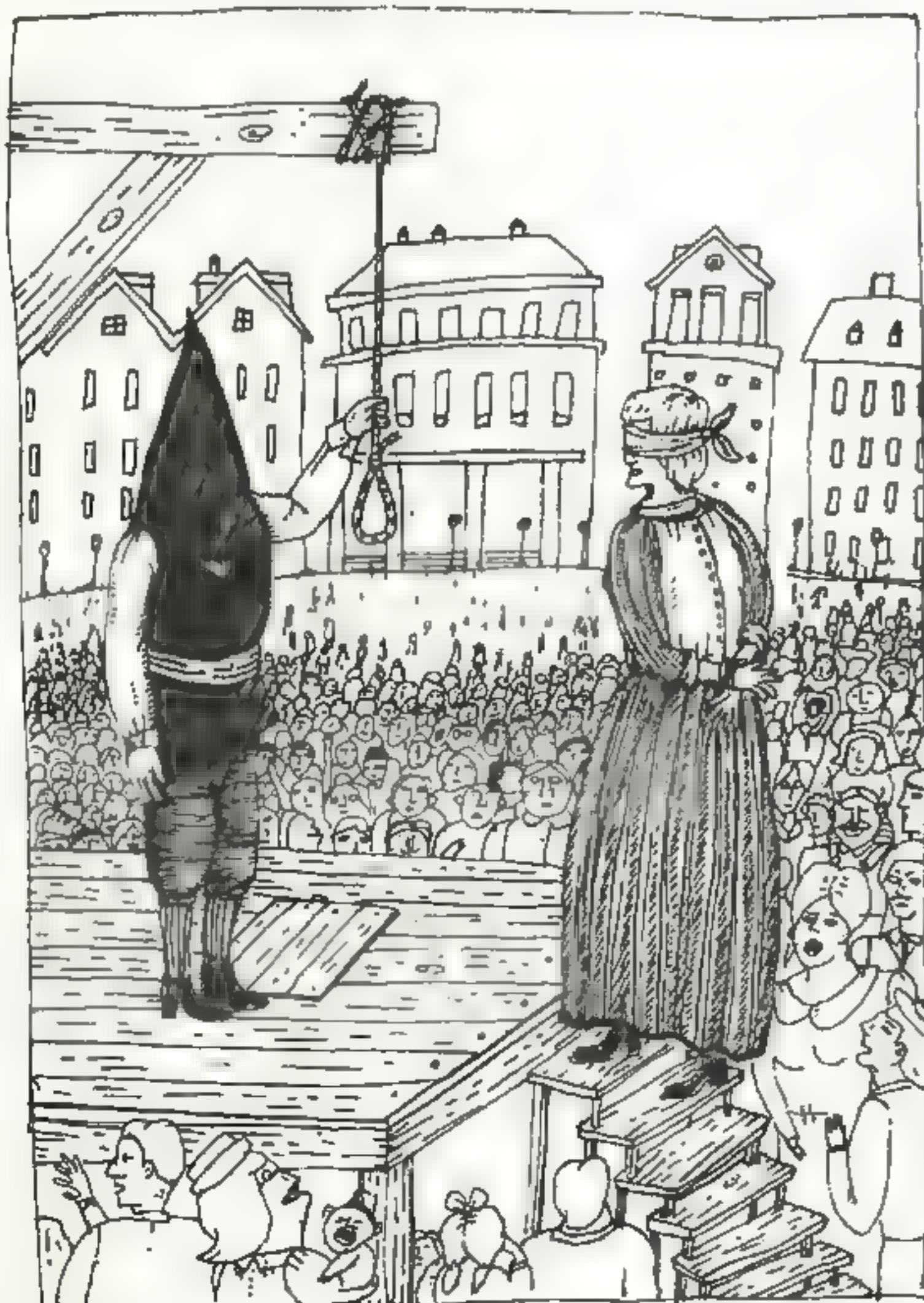
יום אחד בדרך אגב
היא פגשה קצב

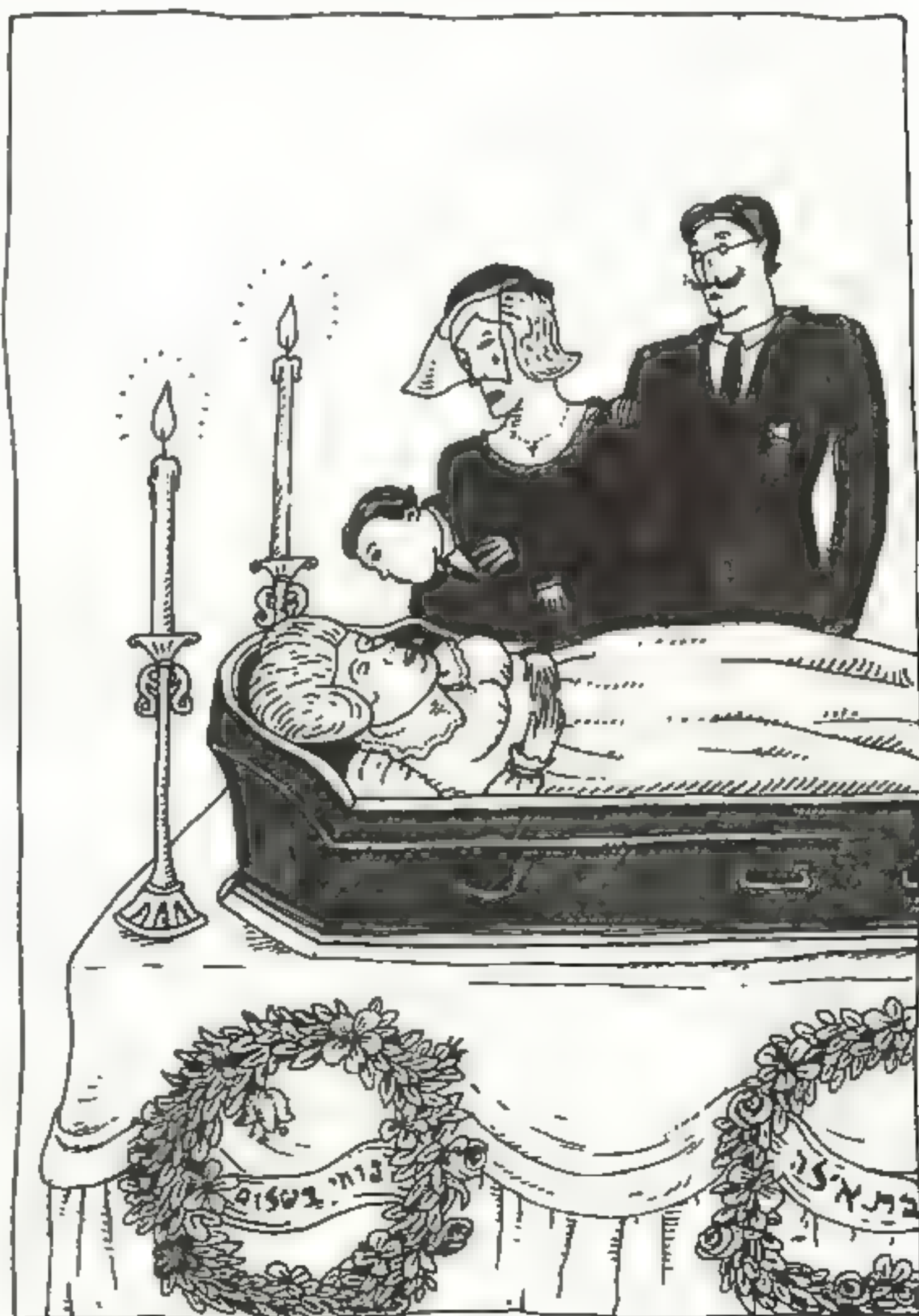
אם היו למידה תסבולים
היא הוציאה אותם על התולים

בחור שנראה נחמד
בר אחד

הקצב הנבזה האשים דק את מידה
והיא נתלתתה בכיכר העיר

לרוע המזל פרץ בעיר דבר
מי אבל התול - גמר בקבר

טובות
ידות ולביבות

שוב אני איתכם האביר הבודד הרוכב בכבישי הצדק במלחמתי הבלתי פוסקת בכוחות האופל הקפיטליסטים הפועלים להריסת כל פינה טובה בעולמנו. חכו חכו נבלות זו רק ההתחלה, בזכות בית הספר לחבלה שעשיתם לנו בלבנון נגמור את כולכם. אם לא תענו מיידית לדרישותינו הצודקות והצנועות (פירוט מלא של דרישותנו בבטאון המחתרת הקובנית "מחשבים וכיף").

שמעו אחי אני עוד חי ושתי עיני עוד נשואות לאור- בחרו עכשיו ניוון חושי או מאבק עיקש המבטיח בסופו את יום המהפכה המיוחל שיסמן את תחילת כהונתי כנשיא הקונספידרציה הבינלאומית הראשונה (בקרב הסרט!!!).

כן כן ימי המאבק החלו לשאת פרי ובקרב אפרוץ גם אל המסך הגדול שם אגלם את דמותו של אבי הרוחני יאנוש קורצ'ק ומערכת יחסיו הסבוכה עם קצינה נאצית חטובה אותה תגלם שרון סטון (בסרט יוצג עולמו הפנימי של יאנוש וסערות נפשו על רקע אירועי התקופה לצד סצנות מין לוהטות (אני חושף הכל!!!)).

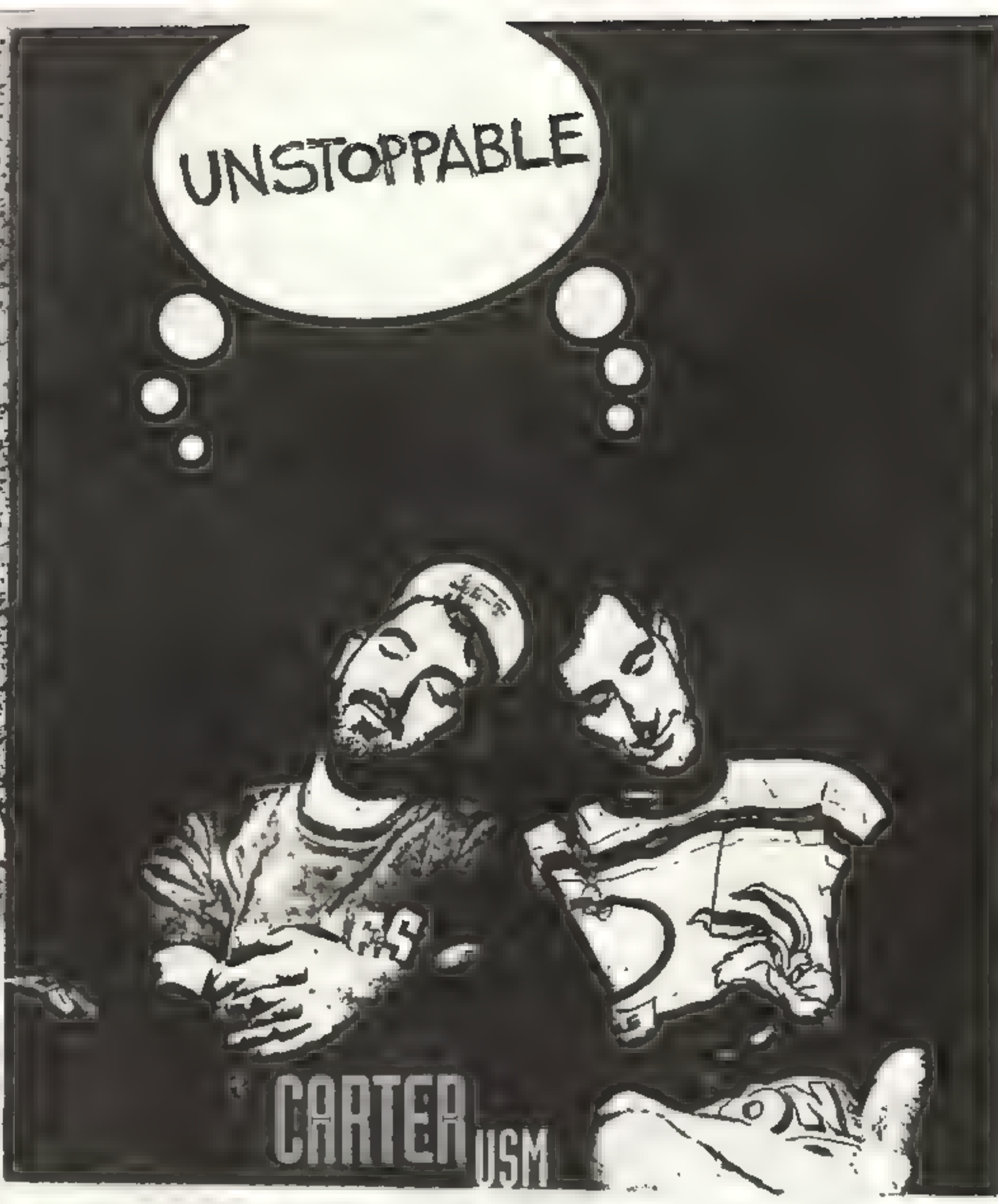
וכעת לאחר דברי הפתיחה הריג'ידים אוכית שוב את כישרוני האין סופי בחשיפתן של להקות ענק אנונימיות-והפעם SEX MACHINE CARTER-THE UNSTOPPABLE. בלהקה שני חברים בלבד המכונים בפי כל (JAMES MORRISON) JIM BOB-ו (LES CARTER) FRUITBAT.

קרטר החלו למעשה את דרכם המשותפת כצמד להשכרה - תמורת עשרים פאונד הם הופיעו בפני חבורות זקנים מרקיבות ובימי חולדת. בשלב מאוחר יותר הקימו השניים להקה בשם JAMIE WEDNESDAY (83) הלהקה ניגנה בעיקר חומרים בסיגנון סינטרה וזבלים נוספים אולם בשנת 87 פשטה חברת התקליטים בה היו חתומים את הרגל והלהקה התפרקה. לאחר הפירוק רצו השניים לחזור לימי הזוהר שלהם כצמד אולם הפעם בהצלחה מסוימת - הם ויתרו על הקריירה המזהירה באירועים משפחתיים לטובת מכונת תופים וציוד ממוחשב. בתחילה חשבו לקרוא לעצמם BOB אולם גילו כי כבר קיימת להקה בשם זה ולכן אימצו את השם SEX MACHINE CARTER-THE UNSTOPPABLE.

השניים הוחתמו בחברת תקליטים חדשה בשם BIG CAT ובשנת 88 יצא הסינגל הראשון של להקת קרטר שנקרא A SHELTERED LIFE. אולם הקהל האנגלי לא התרגש במיוחד מיציאתו של הסינגל. למעשה הכישלון המסחרי הוביל ל-15 חודשים של שתיקה מאחר וחברת התקליטים לא רצתה לבזבז כסף נוסף על השניים אולם פסק הזמן נוצל ע"י BOB JIM לגידולה של בלורית פראית (כן, כן כמו זו של אמיתי הנערץ מסטיות של פינגווינים).

מין
הה
ש
ל
א
ב
ה
ה

בשנת 89 שוחררו לאויר העולם הסינגל השני של קרטרי והתלתל של BOB JIM. הסינגל החדש נקרא SHERIFF FATMAN (שמו של התלתל שמור במערכת). קרטרי עדיין לא הושמעו ממש בשום מקום אבל אנשים החלו לבוא להופעות שלהם וכך בשנת 1990 יצא הדיסק הראשון של הלהקה 101 DAMNATIONS ובעקבותיו יצאה הלהקה למסע הופעות במזרח אירופה.

קרטרי הצליחו לגבש לעצמם סיגנון מקורי למדי. לאחר מאמצים רבים הצליחו טובי המומחים להגדירו כפאנק-רוק גיטרות אלקטרוני עצבני ביותר (מה אפשר לעשות טובי המומחים הם מפגרים גמורים אז כל מה שתוכלו לעשות זה לרוץ לחנות הדיסקים הקרובה ולשמוע אותם בעצמכם).

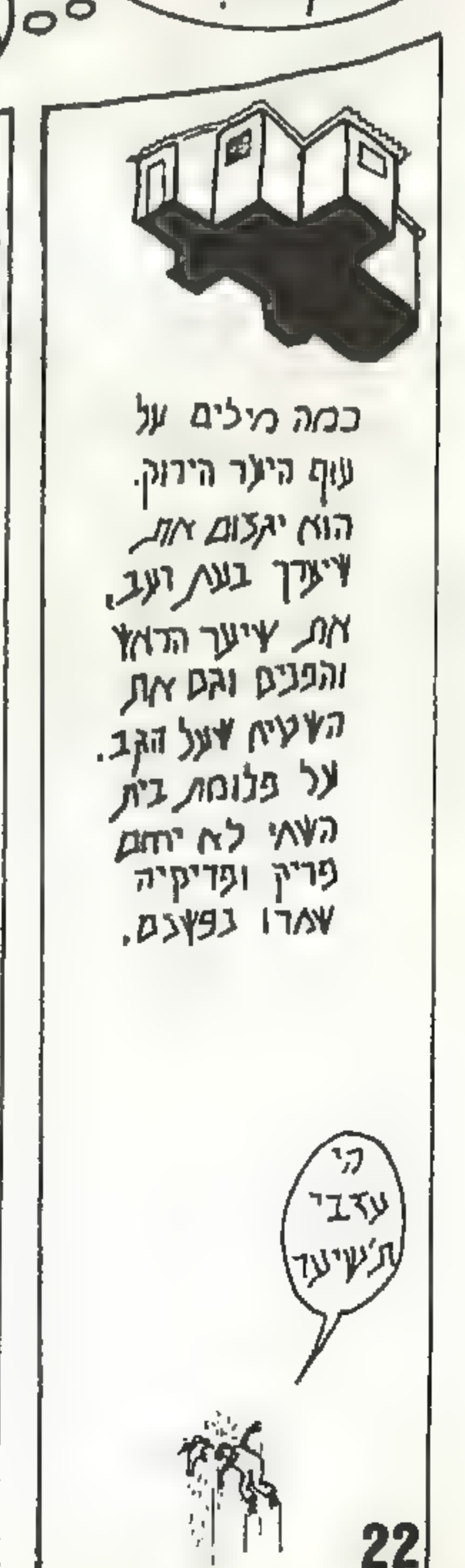
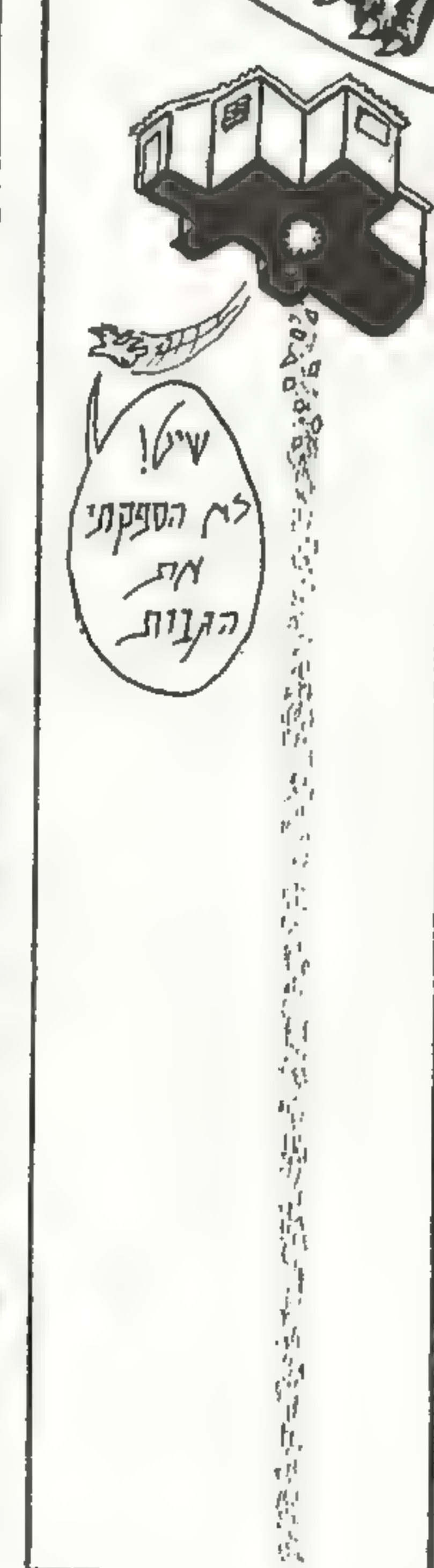
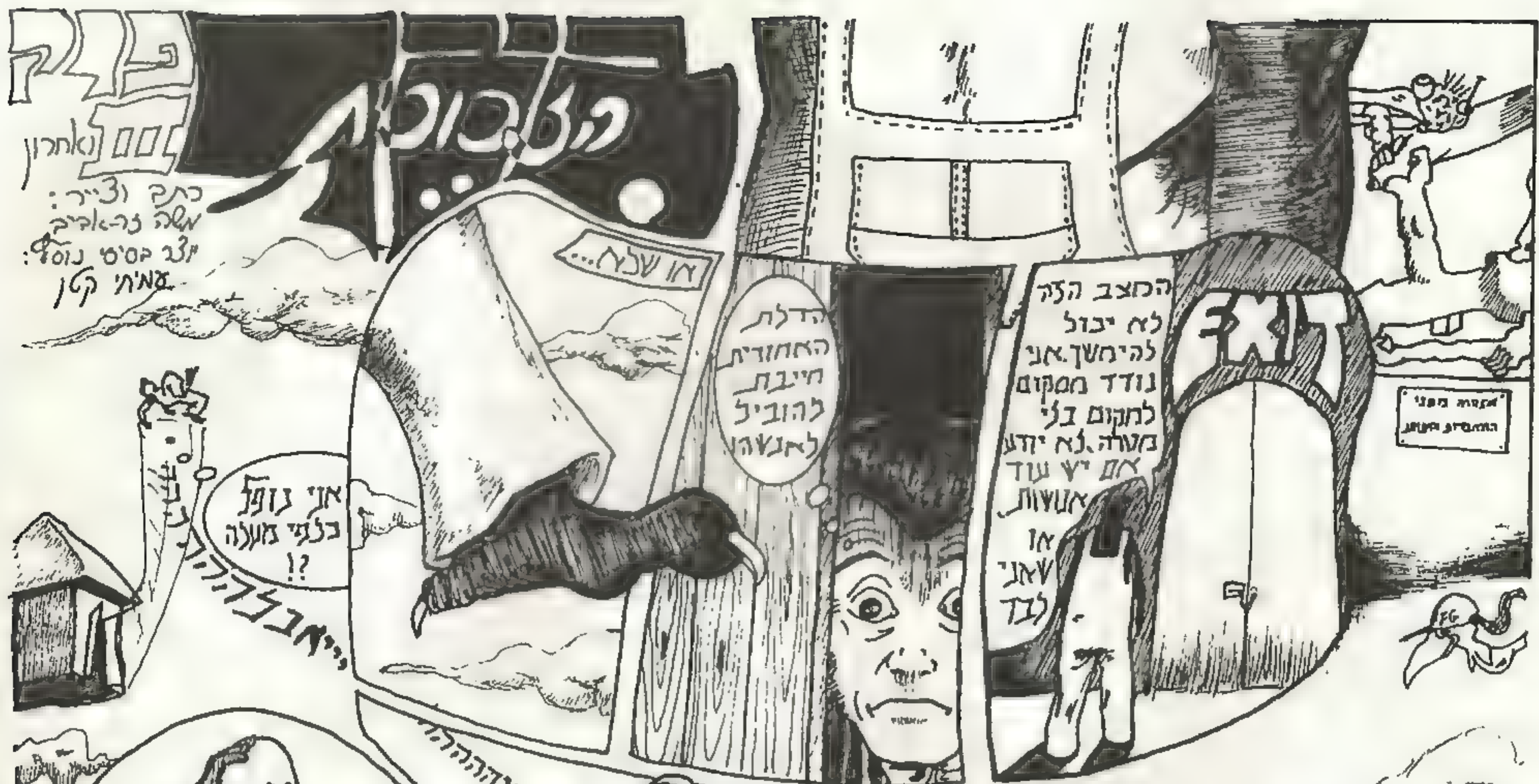
בתחילת שנת 91 יצא סינגל נוסף של הלהקה בשם FOR ALL BLOODSPORT, ה BBC הגיב בהתלהבות ואסר את השמעתו ברדיו ע"מ לשמור על מורל החיילים הבריטים במלחמת המפרץ. חברת התקליטים לא השתעשעה במיוחד מהמקרה והחליטה לעכב יציאת תקליטם השני עד לסיום הפרשה וכך רק לקראת סוף שנת 91 יצא האלבום החדש והמצוין 30 SOMETHING (התקליט יצא גם הפעם בחברת תקליטים חדשה בשם

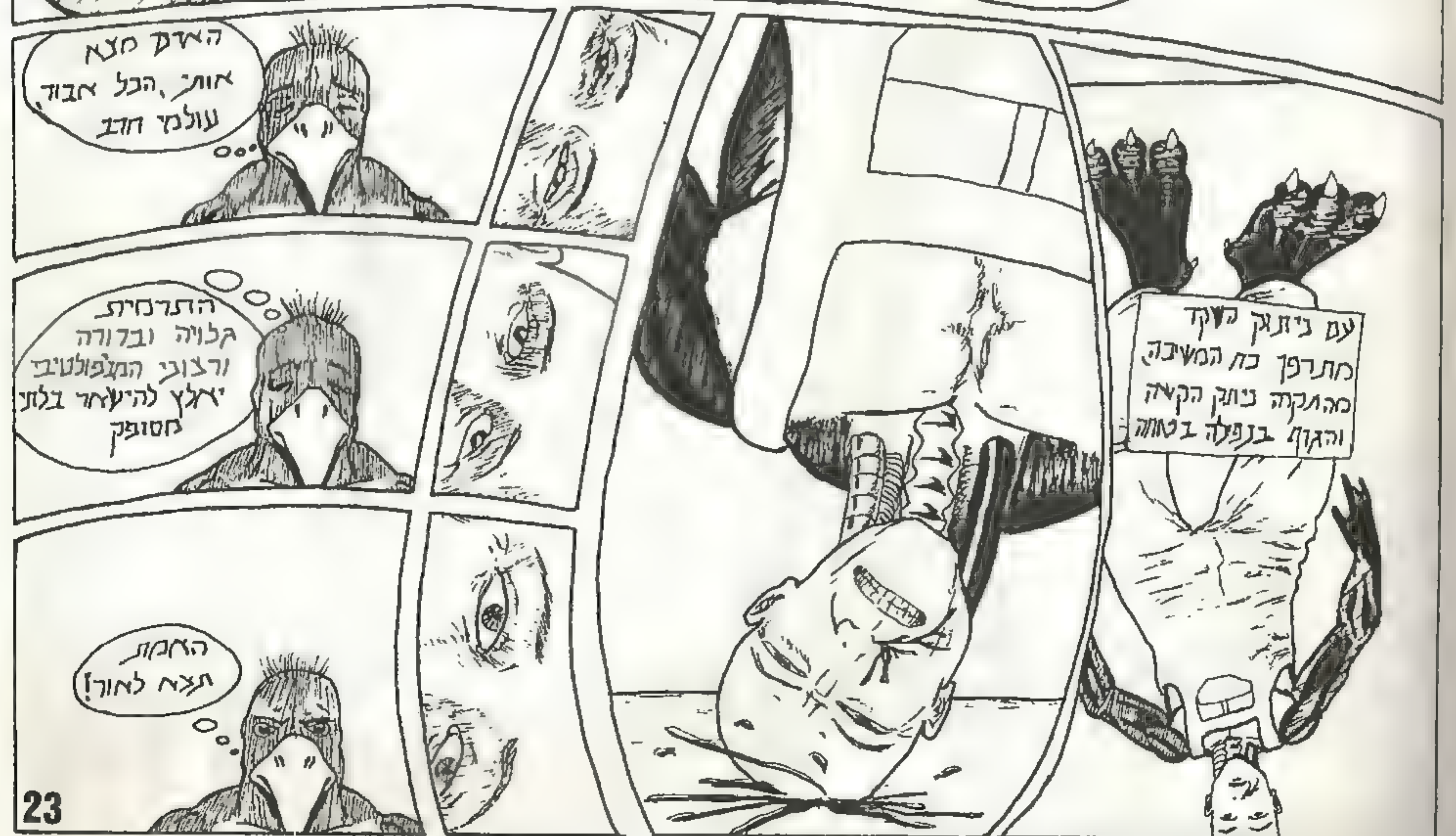
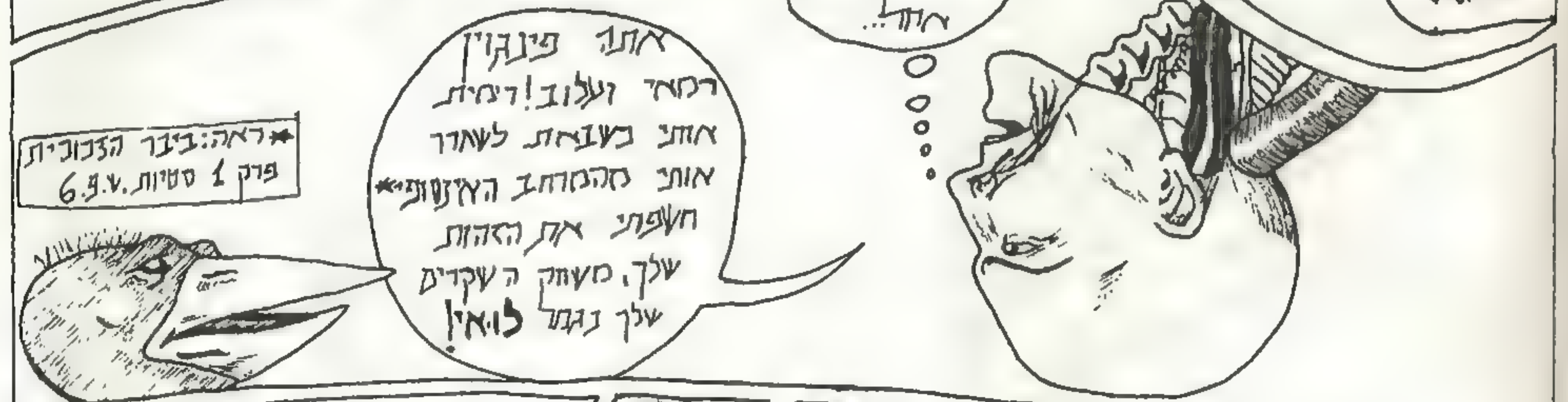
(CHRYSLIS). קרטרי המשיכו בקצב מרשים בתחילת 92 הוציאו את 1992 (THE LOVE ALBUM). ואחריו את POST HISTORIC MONSTERS (93) ו-STAR EYED AND BOLLOCK NAKED (אוסף של B SIDES ב-94). לאחרונה נצפה באמפטי-וי קליפ מתוך אלבום חדש המוקלט בימים אלו באוקספורד. כולנו תקווה שקרטרי ימשיכו לפלוט אלבומים חדשים בקצב מסחרר ע"מ שנוכל להמשיך ולהשתכשך בימי יצירתם השמימית.

קרטרי מצטיינים במלל חסר פשרות מלא משמעות ומשובח למדי. הייתי מספר לכם עליו אבל כבר נשבר לי העייטחיון. בתאבון!

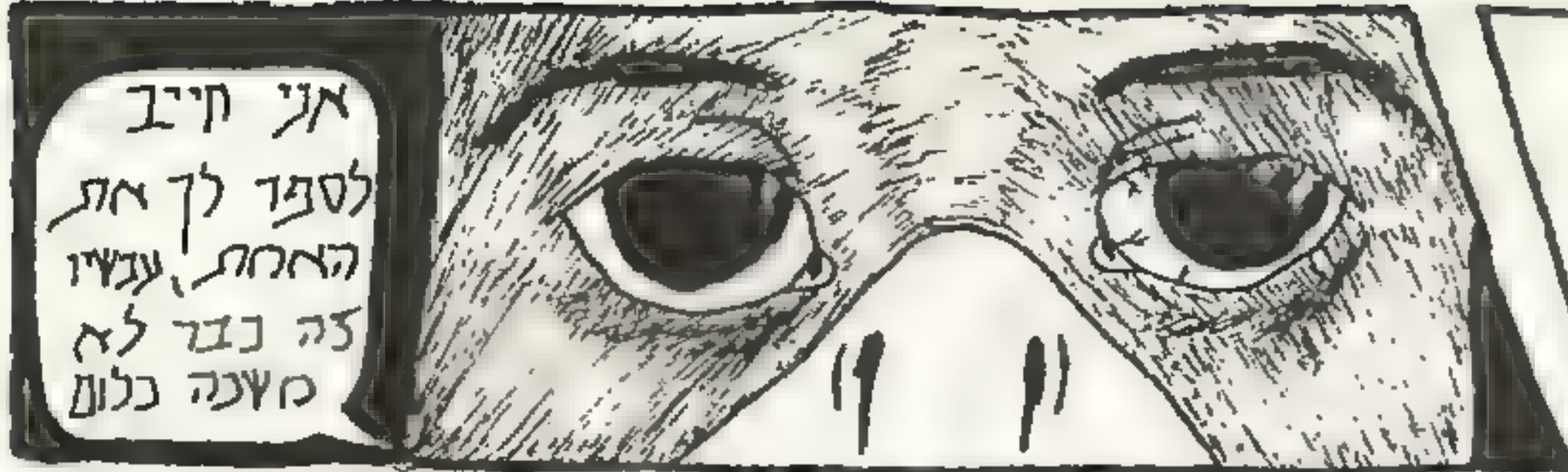

אני חיב
לספר לך את
האמת, עניני
זה נבר לא
מזכה כלום

אהה
אוף הרמץ
!

בקיצור אחרי שהטולם נחרב
ומלחמה אטומית עשורשה
היה שיעמום שהביאו בני האדם על
עצמם נותרו רק הקטבים. חלקי
האבולוציה של
אך עשרות שנים מועטות

בלבד
בהשפעת

הפכנו להיות הקן השולט בעולם.

אולם התרבות הפינאנצית מתק
רצון שלא לצעוד בצעדי האדם
שהובילו אותנו לחורבן, דהלה
בשיטה של בריחה מצורות שלטון
ובאנרכיזם ואינדיבידואליזם שם
כך פריט בחברה עד מהרה
הפינאנצים שבעברם חיו בשבטים
הדולכים, התפלקו ליחידים שעסקו
בצורות שונות של אמנות וייחוד
של הפרט. הפינאנצים נידו והרגו
כך מי שלא הצליח למצוא את
הייחוד שבו וכיון שהתבודדו הם
פגעו בתהליך הריבוי הטבעי
שלהם. בעקבות החוסר המוחלט
בחוק וסדר נותרו מאת
בודדות של בני עמי על פני
העולם ועתידנו קצר ביותר
אתה חחרון בני האדם, אין
לך זכרון מעברך אבא לפני
המלחמה חברת את עצמך
למערכת ממוחשבת של
מציאות-מדימה בקוטב
הצפוני. שנקראת "המחשב"
האינסופי" (*דאה ביבר 1#).
אני לא יכול להשתלב
בתרבות הפינאנצית ולכן
לפני שנים שמת לצמח
מטרה: למצוא אותך
ובעזרתך להחזיר את
התרבות האנושית
לשלוט בעולם...

.. כמו שהדברים צריכים להיות
אך את זה הייתי לעשות רק
ע"כ שתהיץ למסקנה הזאת
בעצמך. אחרי שנים מצאתי את
המרחב האינסופי ובתחפושת של
אדם שחררת אותך כדי שתוכל
לנדוד בעולם ולהבין את הצורך
בשני בעצמך, אך עכשיו פתאום
הופעת בבית והספת את זהותי.
התבנית נהרסה ואני ובני עמי נעלם
מעל פני האדמה ואתה
תשומט חסר

שאיפה
ומחנה
עד
יום
מותך
בצווס
החרב
...

ביגד הכבדות
מקום מופלא
דובי דנסנס
צועלים בתולה
מספרים
דברי חכמה
אדם שאר פילסופים
בדבר אוד. קינד
והזות הסופים.

עליתי במדרגות ודפקתי על הדלת בפראות. אוזני החלו להימתח לכיוונים מנוגדים, עיני החלו להיבלע. אמא פסעה לה לאיטה לעבר הדלת ופתחה אותה בחוסר חשק, באיטיות. הדפתי אותה בזעם מדרכי ורצתי אל המטבח. עקרתי את דלת המקרר

ממקומה אך לצערי היו שם רק ידיים וכפות רגליים מאתמול. טרפתי אותם בחופזה אם כי לא בשקיקה. לאט לאט הושבה אלי נשימתי וצורתי הנורמלית. היום לא אכלתי עוד אף אחד, הייתי רעב וכפות הרגליים שאכלתי - גם אם לא השביעו את רצוני - השביעו את רעבוני. דילגתי לחדרי בתחושת הקלה והוצאתי חוברת צביעה של גארפילד. במשך כל הצהריים צבעתי לי להנאתי. בסוף אמא נכנסה וכשראתה שיצאתי מהקווים רק בשני ציורים אמרה שאני ילד כשרוני ומוצלח. אחייכ היא נישקה אותי במצח ושאלה אותי איך היה בגן היום, ואם למדתי משהו חדש. אמרתי לה שלמדנו שמכחול וצהוב יוצא ירוק ושהערבים מסוכנים. אה... וגם שבריכוז שאלתי את הגננת אם קניבלים זה רע או טוב אז היא שלחה אותי לפינה וכל הילדים צחקו עלי. אמא אמרה שבגלל שהייתי ילד טוב היום, היא תביא לי אוכל אמיתי בערב.

לפני שיצאה היא הביאה לי עין קפואה על מקל (אמא הייתה מביאה לי ממתקים רק כשהייתי ממש ילד טוב). המשכתי במילוי חוברת הצביעה והרעבתי את עצמי עד הערב. אמא, למזלה, לא איכזבה. היא הגיעה בערב עם המזוודה השחורה שלה. פתחתי את המזוודה והופתעתי לראות שם את הגננת שלי כרמלה. חייכתי לאמא והודיתי לה בנימוס (אמא תמיד קלעה לטעם שלי באוכל, וכבר המון זמן דיברתי לידה על כרמלה). כרמלה הגננת פירפרה במזוודה הפתוחה לרווחה. האדרנלין זרם בעורקי, הריר ניגר משפתי. לא יכולתי לחכות אפילו רגע נוסף אחד...

קצת אחרי חצות אמא קמה כדי לבדוק אם השארתי משהו מכרמלה הגננת, אבל אני ילד טוב ולא משאיר שאריות אף פעם, אפילו את הקשה אני אוכל.

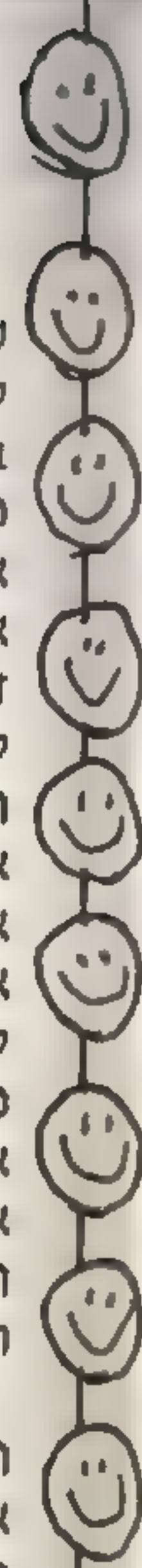
אמא היתה מרוצה ממני וחזרה לישון. לפני שהלכתי לישון רציתי להגיד לאמא תודה אבל היא כבר ישנה. מתחת לכרית שלה בצבץ ספר קטן. משכתי אותו לאט לאט ולקחתי אותו לחדרי. זה היה היומן שלה. פתחתי אותו והתחלתי לקרוא.

- הייתי המום. אמא רצחה את אבא כי בגד בה עם כל שכנה אפשרית. כשלא ידעה מה לעשות עם הגופה, היא שמה חלקים ממנו בבלנדר ונתנה לי לאכול אותו במצב צבירה נוזלי עוד כשהייתי תינוק (משהו כמו גרבר בטעם אבא).

קראתי גם שהיא הרגה את כל הנשים שאבא שכב איתן - ואני הייתי פח האשפה להסתרת הראיות... לא הייתי הילד שלה אלא מגרסת הגופות שלה.

נתמלאתי בזעם ובשנאה כלפיה. עיני השתוללו בחוריהן בפראות. רצתי למטבח ולקחתי סכין ארוך וקהה. הנפתי אותו מעל צווארה של אמא בעודה ישנה אולם אז הבנתי שכך היא לא תסבול מספיק. אז התקשרתי למשטרה והזמנתי ניידת שתגיע בהקדם האפשרי. תקעתי מפתח בדלת ושברתי אותו כך שאמא לא תוכל לברוח לפני שתגיע המשטרה. הערתי אותה בעדינות ומייד רצתי למטבח. הפעלתי את המיקרוגל על חום מקסימלי ונכנסתי אליו.

בהתחלה קצת כאב ואת ההמשך אני לא זוכר אבל אני בטוח שמתתי עם חתך, כי חשבתי רק על דבר אחד - על התיאבון של אמא אחרי שתאלץ להשמיד את הראיות - אותי.

"כן גם אני הייתי שם והרצל משך לי בזקן" ראיון עם סולן להקת "השפן הנכון", ששכח לארגן תמונות של הלהקה ולכן ציירו אותם, לצערם.

להקת השפן הנכון קיימת כבר איזה מאתיים שנה ורק לאחרונה גיבשה הרכב יציב. בהרכב מנגנים: אורי קליין-על הבאס, אביב ברק על התופים ואריאל, ששמו נקשר בשערוריות פליליות אין ספור על הגיטרה החשמלית. נפגשנו עם אריאל במקום מיסתורני לאחר שנמלט בפעם השישית מכלא תל-מונד. עזרתי אומץ ושאלתי שאלה:

"הלהקה קיימת כבר שנים אין ספור והחליפה מעל ל 11 מתופפים (החיפושנים אחר חלקי הגופות נמשכים עד היום) מתי כבר תפרצו לתודעת הציבור ולבתיכם?"

לאחר מבט זועם ונוקשה קיבלתי תשובה חמקמקה.

"בהופעות היינו משתוללים לגמרי ולפעמים זורקים פגרי תרנגולות על הקהל"

"הלהקה הוקמה בזמן שהייתי בקיבוץ" אמר אריאל "שם היינו מקיימים ערבי פאנק לנוער הקיבוצי כאלטרנטיבה לערבי התרבות המקומיים שארגנו הזקנים", הוסיף אריאל ומיד שלף קוריוז, "בהופעות היינו משתוללים לגמרי ולפעמים זורקים פגרי תרנגולות על הקהל" אריאל לא אומר נואש וממשיך "הסיבה שהחלפנו כל כך הרבה נגנים בתקופת הקיבוץ היא בגלל שאף אחד לא התייחס ללהקה ברצינות והעדיף אחר צהריים של בורקס בבית סבתו על חזרות עם הלהקה" סיים לבסוף אריאל וקרץ בזקנו. ספרתי עד עשר ושאלתי:

"בספר השירים שכתבת בכלא היילת את רוח הסוציאליזם והתנועה הקיבוצית, אם כך מדוע עזבת את הקיבוץ?"

"הסיבה היחידה שעזבתי היא עובדת התפוגגותם של ערכי הסוציאליזם והשתלטותו של הקפיטליזם ההרסני, גיליתי כי ניתן לממש בעיר את הסוציאליזם האישני טוב יותר מבקיבוץ.

"האם נכונה השמועה כי נאלצת לעזוב את הקיבוץ לאחר שהתגלה שבתקופת עבודתך כשוטט ביצעת מעשים מגונים בגופותיהן החשופות של תרנגולות חסרות ישע?"

"מה???"

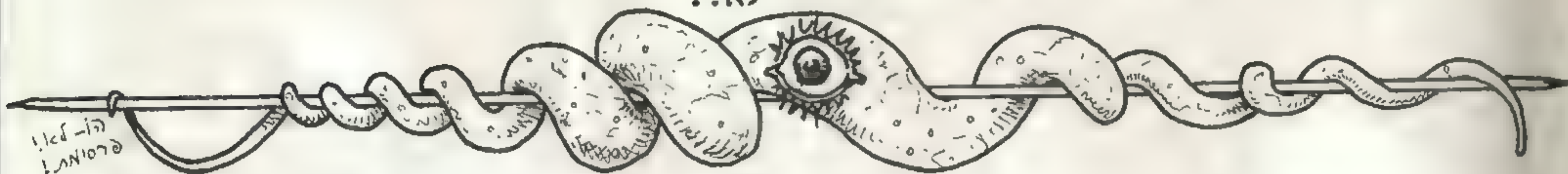
"אנחנו מנסים להביא סוג חדש של מלל שמתעסק בהומור בלבד בלי יומרות..."

"מוזר שדווקא אדם שעבר חוויות נפשיות עמוקות ושונוות כל כך, כותב שירי נונסנס קלילים, האם אין לך רצון להביע רגשות עמוקים יותר?"
 "האמת היא שלא, אנחנו מנסים להביא סוג חדש של מלל שמתעסק בהומור בלבד בלי יומרות..."
 "שניה אחת, שניה אחת..." קטעתי את אריאל בעצבנות. "זה הרי דבילי לגמרי, לבסס טקסטים שלמים על נונסנס, זה מעשה של לוזרים, מה בכלל מקורות ההשפעה שלכם? הא?"
 אריאל: "מה זאת אומרת, 'סטיות של פינגווינים' כמובן, אנחנו חולים על העיתון שלכם!"
 "באמת?"

"בטח!! בו'נה אתם גדולים ענקיים..."
 "טוב, האמת היא שגם אתם בסדר."

"לא אבל אתם עצומים פשוט אחלה בו'נה הקטע עם קיפי, איזה עני..."
 השפן הנכון להקה בדרך למעלה, יש האומרים החבטחה הגדולה ביותר של חרוק הישראלי, חופעה אחת פשוטה שלהם היא חגיגה אין סופית לעין ולאוזן. בקרוב יוצא הדיסק הראשון המדהים והמבטיח שלהם בהפקת חד ארצי, מתוכננות גם מספר תופעות ב"טריפ" וב"הנג אובר", ותרנגולות יודעות דבר מספרות כי בשביל חברי להקת השפן הנכון השמיים הם הגבול.
 "אריאל?" "מה?" "אתם עושים גם ימי הולדת?" "בטח!"
 "אתה בא לבת מצוה של אחותי?"

לא!

TOTAL CHAOS

ב מועדון "זמן אמיתי"

משקה ראשון חינוס טקילה הקפצה בשקל

אמיתי
זמן

רוק עכשווי, סיאטל, אלקטרוניקה
 זה חכם, פאנק, ג'אז, ג'אז
 אלקטרוניקה, האקצ קור

VIRTUAL
REALITY

לרגל חצי שנה לפתיחה כרטיס
 שני חינוס לכל המציג הזמנה זו!!!

אולובוס בכל יום שישי האל להשדה 23:00
 אמיר (אנסדה) (האוק-אצור) 10 ש"ח

נקודות מפרש:

- "משביד לצורק" רעננה
- "בית לוינשטיין" רעננה
- תחנה מרכזית הרצליה
- "דובי בר" ומת-השרון

- תחנה מרכזית כפר-סבא
- "מרכז אהרני"
- אזור התעשייה כפר-סבא
- צומת רעננה
- מרכז שושן רעננה

DRUNK

זמן אמיתי
 (קס - יול) ארש
 03-6750750
 36999
 (להשאר על וואס'טלפון)

זמן אמיתי, אילת 22, ת"א 6837788

הממך... בן... גן...
גררה... אלה...

כל! !! ♥

באן קורה
לעגאל?

הי אתה רואה
שם משהו?
גא ראה בפעילות מינית

תכה לי כזן
אני יוצא!

ה...ה... הציצו אדוני
השוטרים... ה... הוא
אנס אותי!

הרי פרנק ג'ו!
דואו מאה!
מאהר

חתיכת גרסה!

בן זונה

לבס!!

הבאג-אישיות!

(הכלינות - הקודמים!)

בעקבות פניות רבות (וגם בגלל שאנחנו די גאים בעמלנו) אנו מתירים לפרסום את הרשימה המלאה של חוברות סטיות. להזמנה כתבו לת.ד. 1195 כפ"ס ושלחו את הסכום + 3 ש"ח דמי משלוח (זה בטח עולה יותר אבל מילא). מכתבים שיצליחו להוציא את חברי המערכת משלוותם יזכו בתמורה הולמת (ראו הוזהרתם!!!).

צנתי

צנתי "הקומה השנייה"
ריטקס סטיות וסטיות די סטיות
קריה ומכירה של ריטקס סטיות וסטיות די סטיות
רמב דוספילר 48 בנר-טבא פלסון 164344

חוברת 3: מלאה ב... טוב לא משנה. "כדאיי" - ג. יפית. 3 ש"ח.

חוברת 6: חוברת החזרה לחיים! ביבר הזכוכית 1, CREEP, האדם החושב. עדיין רק 3 ש"ח...

חוברת 2: החוברת שהפכה לאגדה, עם קלאסיקות כמו הערפד הפסיבי, נקמה מתוקה, סבא אליעזר, סבא צימליך. אזלה!

חוברת 1: החוברת שהחלה הכל! זעקה ראשונה באפילת הקומיקס הישראלי. נותרו עותקים ספורים.. 10 ש"ח.

חוברת 4: ובה הערפד הפסיבי 3, תרומות משובחות של האחים חנוכה, והפתעות נוספות. 3 ש"ח.

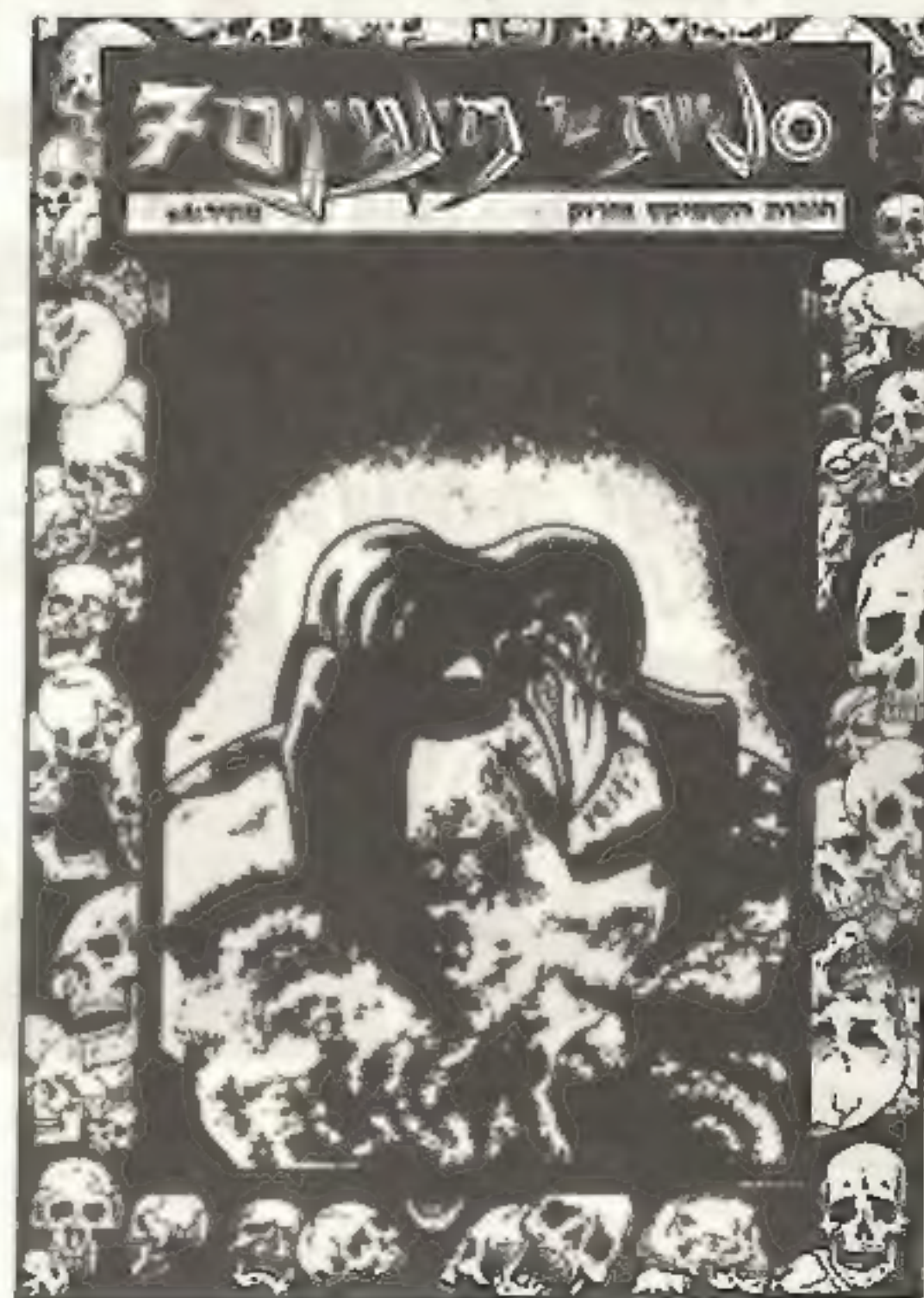

חוברת 5: חוברת הירידה למחתרת, הדעיכה. לא יצאה רשמית מעולם. נדירה במיוחד. אזלה.

חוברת 7: ובה קיפי, הערפד הפסיבי 4, מונולוג, טוטו, לוטו, חצילים.. 5 ש"ח.

חוברת 8: החוברת שהפכה לקלאסיקה גם כן, נמכרה כבר באלפי עותקים! הזמינו עכשיו לפני שתגמר לנו! 5 ש"ח.

היום החם ביותר של קיץ 87

זאת ירחי פינקוס.

ספור מצויר בהמשכים

פרק ל"ד

תקציר הפרק הקודם:
יוסף, הנער התימי נמלט מן
הקבוץ כדי לשוב להוריו,
למעברה. בדרכו שומע
כי המשטרה מחפשת
אחריו, ולכן מתחפש:
לובש כובע וחולצה
מרופטים ומחביא
אח פאזתיון

אברהם - מחנה שלם, לטורים את
א"ס. גם התחלקן לקבוצות וזאג

אשר לא יחזקו

מאת
ח.מ.

(1) $\frac{1}{2}$ of the whole

[illegible]

133 12/1/1941
134 12/1/1941
135 12/1/1941

T
A
T
T
O
O

**מתחת לגיל 18 דק
באישור הורים !**

45 KING-GEORGE ST. TEL-AVIV,

המלך ג'ורג' 45 תל-אביב, טל. 03-5252910

הקומה השניה

קונים ומוכרים דיסקים ✈ שניה
 וחדשים! + הפתעות נוספות
 שלא תמצאו בשום מקום אחר!

דוד אלעזר 8, מול קניון ערים. טל. 09-435230